

Ressourcer og Forsyning
J.nr. 2019-6081
Ref. NIFOL
Den 9. december 2020

Høringsnotat om affaldsbekendtgørelsen

Udkast til affaldsbekendtgørelsen blev sendt i ekstern høring den 2. september 2020 med frist for afgivelse af høringssvar den 1. oktober 2020. Der er i høringsperioden afholdt et åbent høringsmøde den 21. september, hvor der deltog omkring 35 personer. Miljøministeriet har modtaget høringssvar fra 79 organisationer, kommuner og virksomheder.

Følgende 78 høringsparter har fremsendt bemærkninger til udkast til bekendtgørelsen:

ACE Nordic	Bryggeriforeningen	Fællessvar fra ARGO's
Advokatfirmaet Energi & Miljø på vegne af Halsnæs Affald A/S	Bygherreforeningen	ejerkommuner - Greve Kommune, Køge Kommune, Lejre Kommune, Odsherred Kommune, Roskilde Kommune og Solrød Kommune
Advokatfirmaet Energi & Miljø på vegne af Aalborg Kommune	Combineering Group	Fællessvar fra AVV på vegne af Aalborg Kommune, Hjørring Kommune, Brønderslev Kommune, Mariagerfjord Kommune, Jammerbugt Kommune, Frederikshavn Kommune, Vesthimmerlands Forsyning, Frederikshavn Forsyning, Aalborg Forsyning og Affaldsselskabet Vendsyssel Vest I/S
Affalds- og Ressourceindustrien (ARI)	Danaffald DTL-Danske Vognmænd	Fællessvar fra Bygge- og anlægsaffalds-medarbejderne i Næstved Kommune, Faxe Kommune, Slagelse Kommune, Ringsted Kommune, Vordingborg Kommune og Sorø Kommune
Affaldsplus	Danish Waste Solutions ApS	Fællessvar fra Plastic Change, WWF, Rådet for
Albertslund Kommune	Dansk Affaldsforening (DAF)	
Amager Ressourcecenter (ARC)	Dansk Erhverv (DE)	
Arbejdsgruppen til etablering af brancheforening for de professionelle bygningsmiljørådgivere	Dansk Industri (DI)	
Ardagh Glass	Dansk Miljøteknologi (DMT)	
Holmegaard A/S	Dansk Retursystem (DRS)	
ARGO I/S	Danske Regioner	
Asfaltindustrien	DI Dansk Byggeri – Nedrivning og Miljøsanering	
AVV I/S	DI Dansk Byggeri og DI Byg	
BatteriForeningen	DIN Forsyning	
BEWiSynbra Circular	Elretur	
Biogas Danmark	EPS-branchen	
Brancheforeningen for Flaskegenbrug	Favrskov Kommune og Favrskov Forsyning	
Brancheforening for den danske vejgodstransport (ITD)	Finn Langgaard	
	Forbrugerrådet Tænk	
	Forsyning Helsingør	
	Fredensborg Kommune	

Grøn Omstilling og Danmarks Naturfredningsforening
Fællessvar fra Vordingborg Kommune, Faxe Kommune, Sorø Kommune, Slagelse Kommune og Ringsted Kommune
Genanvend Biomasse
Genindvindingsindustrien
HJ Hansen
HORESTA
Horsens Kommune
Hvidovre Kommune
Ikast-Brande Kommune

Ingeniørforeningen (IDA)
ISOBRO
Kemi & Life Science
Kirkens Korshær
Kolding Kommune
Kommunernes Landsforening (KL)
Københavns Kommune (KK)
Københavns Universitet
Landbrug & Fødevarer (L&F)
Miljøpunkt Nørrebro
Niras
Novo Nordisk
Næstved Kommune
Odsherred Kommune

Plastindustrien
Plus Pack AS
ProCES-FYN
Randers Kommune
RGS Nordic
Sammenslutningen af Danske Småøer
Silkeborg Kommune
Solum/Aikan
Varde Kommune
Vejen Kommune
Vejle Kommune
Videnscenter for Cirkulær Økonomi i Byggeriet (VCØB)
Ørsted
Aalborg Kommune

Følgende høringspart har oplyst, at de ingen bemærkninger har til udkast til bekendtgørelsen:

Advokatsamfundet

Miljøministeriet takker for de indkomne høringssvar og for de mange konstruktive forslag til bekendtgørelsen. I det følgende gennemgås de væsentligste emner i høringssvarene. Miljøministeriets kommentarer hertil er anført i kursiv. Høringssvarene er kun gengivet i hovedtræk. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises der til de fremsendte høringssvar, som kan ses på Høringsportalen. Derudover er der lavet mindre redaktionelle rettelser og præciseringer.

Høringssvarene er grupperet efter følgende emner:

1.	GENERELLE BEMÆRKNINGER.....	4
1.1	Hjemmel	4
1.2	Tilsyn	5
1.3	Genbrug	5
1.4	Virksomheders brug af kommunale ordninger	6
1.5	Fortsat mulighed for teknologiudvikling	6
2.	DEFINITIONER OG ANVENDELSESOMRÅDE.....	6
3.	KLASSIFICERING	8
4.	AFFALDSHIERARKI OG KOMMUNAL AFFALDSPLANLÆGNING	8
5.	KOMMUNALE AFFALDSORDNINGER	9
5.1	Henteordninger, ønsker om øget lokalt råderum, herunder i sommerhusområder	9
5.2	Alternativer til særskilt indsamling/eftersortering på restaffald/yderligere ordninger	10
5.3	Sammenhæng med producentansvar på emballage	11
5.4	Affaldsgebyr - beregninger	12
5.5	Madaffald § 20	12
5.6	Glasaffald § 23	14
5.7	Plastaffald § 25.....	14
5.8.	Mad- og drikkekartonaffald § 26	15
5.9	Farligt affald § 27	16
5.10	Tekstilaffald § 28 (nu § 29).....	16
5.11	Haveaffald § 29 + § 36 og § 48 (nu § 30 + § 37 og § 50).....	17
6.	KOMBINERET INDSAMLING.....	18
7.	SORTERINGSKRITERIER OG PIKTOGRAMMER	20
8.	HØJ REEL GENANVENDELSE (BÅDE KOMMUNER OG VIRKSOMHEDER).....	22
8.1	Betydning.....	22
8.2	Dokumentation	23
9.	FRIVILLIGE TILBAGETAGNINGSORDNINGER	24
10.	AFFALDSPRODUCERENDE VIRKSOMHEDERS AFFALDSHÅNTERING.....	28
10.1	Sortering generelt, antal beholdere og brug af piktogrammer for husholdningslignende affald	28
10.2	Overdragelse af madaffald i originalemballage	29
11.	FARLIGT AFFALD FRA VIRKSOMHEDER	30
12.	BYGGE- OG ANLÆGSAFFALD.....	30
12.1	Definition af affaldsmodtager	30
12.2	Genbrugspladser	31
12.3	Uanmeldt affald	31
12.4	Digitalt system – Implementeringsdato – økonomisk udgift	32
13.	ØVRIGE BEMÆRKNINGER VEDRØRENDE BYGGE- OG ANLÆGSAFFALD	33
	§ 67 (nu § 69)	33
	§ 70 (nu § 72)	33
	§ 71 (nu § 73).....	33
	§ 75 (nu § 77).....	34
14.	TIDSRISTER	34

1. Generelle bemærkninger

Generelt modtages udkastet til ændringerne af affaldsbekendtgørelsen positivt og de fleste høringsparter udviser opbakning til øget sortering.

Miljøministeriet har noteret, at en række af høringsparterne er kommet med forslag til ændringer af bestemmelser, som ikke er blevet foreslået ændret i det udsendte høringsudkast. Idet de ændringer, der er foreslået, ikke er omfattet af denne ændring af affaldsbekendtgørelsen er der ikke taget stilling hertil. En række af høringsparterne er desuden kommet med forslag til ændringer af bestemmelser, herunder definitioner og krav, som der ikke ændres på, da disse er fastlagt i EU's affaldsdirektiv.

En række høringsparter er kommet med forslag til præciseringer i udkastet. Miljøministeriet har medtaget forslagene i det omfang ministeriet fandt det relevant. En række høringsparter har endvidere stillet fortolkningsmæssige spørgsmål til bestemmelser, der ikke er ændret materielt, som ministeriet ikke besvarer, da det falder uden for formålet med høringsnotatet.

1.1 Hjemmel

DAF, KL og Kolding Kommune udtrykker bekymring for om en række af de krav, der stilles til kommunernes indsamlingsordninger i bekendtgørelsen, har det fornødne hjemmelsgrundlag i miljøbeskyttelsesloven, samt om udkastet harmonerer med eksisterende lovtekniske principper. DAF præciserer, at det primært drejer sig om udkastets bestemmelser om krav til affaldsordningernes indretning, herunder hvilke piktogrammer (og farvekode) der skal anvendes og hvordan affaldet skal sorteres.

Miljøministeriets svar:

Det er Miljøministeriets vurdering, at bemyndigelsesbestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 2, indeholder den fornødne hjemmel til de konkrete ændringer af affaldsbekendtgørelsen, der fremgår af bekendtgørelsesudkastet. Denne vurdering er baseret på en samlet og konkret fortolkning af relevante fortolkningsbidrag til fastlæggelse af bemyndigelsens rækkevidde, herunder bestemmelsens ordlyd og relevante forarbejder. Samtidig er det ministeriets vurdering, at den valgte reguleringsform er i overensstemmelse med almindelige lovtekniske principper.

De nye krav i bekendtgørelsesudkastet har politisk ophæng i aftalen om en Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi, der er indgået af et bredt flertal af Folketingets partier. Desuden rummer bekendtgørelsesudkastet elementer vedrørende særskilt indsamling af bestemte affaldsfraktioner, der er udtryk for implementering af affaldsdirektivet.

Ministeriet anerkender, at de nye krav om obligatoriske henteordninger, som følger af bekendtgørelsesudkastet, indebærer en øget forpligtelse for kommunerne, der hidtil har haft en højere grad af valgfrihed i forhold til at etablere indsamlingsordninger som en hente- eller bringeordning.

Det er som anført ministeriets vurdering, at hjemlen i § 45, stk. 2, rummer den fornødne bemyndigelse til ministeren til at fastsætte de nye krav vedrørende henteordninger, sorteringskriterier og piktogrammer. Bemyndigelsen giver således mulighed for at fastsætte indholdsmæssige krav til de kommunale affaldsordninger.

Det er Miljøministeriets vurdering, at ændringerne til affaldsbekendtgørelsen ikke har en sådan principiel karakter, at det bør behandles af Folketinget. Ministeriet lægger vægt på, at de nye krav i vidt omfang er udtryk for implementering af aftalen om klimaplanen. Ministeriet lægger endvidere vægt på, at der er tale om en udvidelse af eksisterende forpligtelser, der allerede indgår i den gældende affaldsbekendtgørelse, og at der ikke ændres grundlæggende på rammen for de kommunale affaldsordninger. Endelig lægger ministeriet vægt på, at bekendtgørelsens krav om særskilt indsamling af bestemte affaldsfraktioner er udtryk for implementering af affaldsdirektivet.

Miljøministeriet vurderer således ikke, at det er i strid med lovtekniske principper, at de omtalte nye krav til de kommunale affaldsordninger reguleres i en bekendtgørelse på baggrund af den eksisterende bemyndigelse i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 2. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

1.2 Tilsyn

DI og ARI fremhæver, at der er behov for et styrket affaldstilsyn.

Miljøministeriets svar:

Med den nye Klimaplan for en grøn affaldssektor laves der en ny model for affaldstilsyn, så forbrænding af genanvendeligt affald undgås. Det skal være et nyt og forbedret affaldstilsyn i forhold til det, vi har i dag. Affaldstilsynet skal sikre, at erhvervet overholder eksisterende krav om særskilt sortering af genanvendeligt affald. Den nye tilsynsmodel skal være risikobaseret, så kræfter målrettes de steder, hvor det i dag halter mest. Det kan fx være ved modtagekontrollen, som bør udføres på forbrændingsanlæggene for at sikre, at genanvendeligt affald ikke forbrændes. Det kan fx også være kontrol med eksport af dansk affald. Ønsket om at tilsynet bør flyttes til Staten falder således uden for dette høringsnotat, men vil blive set på i sammenhæng med udviklingen af det nye risikobaserede tilsyn. Den konkrete udmøntning af den nye model for affaldstilsynet besluttes i 2021. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

1.3 Genbrug

ISOBRO giver generelle bemærkninger til håndteringen af genbrugsgenstande og omtaler problemer med, at genbrugsgenstande bliver deklassificeret som affald i visse tilfælde af affaldsselskaber. Albertslund Kommune og Odsherred Kommune påpeger desuden, at kommunens forpligtelser til at facilitere direkte genbrug ikke fremgår af bekendtgørelsen. Aalborg Kommune mener desuden, at der mangler stillingstagen til genbrug. Miljøpunkt Nørrebro mener, at kommuner bør være forpligtede til at understøtte opsætning af bytkehjørner for alle etageejendomme/grundejerforeninger. Vejle Kommune pointerer, at der er et dilemma i, at øget direkte genbrug påvirker genanvendelsesprocenten negativt. ARGO og Danske Regioner ønsker et øget fokus på at forlænge produkters levetid og nedbringe produktionen af affald. Danske Regioner udtrykker dertil et ønske om øget fokus på værdikæder frem for sektorer.

Miljøministeriets svar:

EU's medlemslande er forpligtet til at træffe foranstaltninger til at beskytte miljøet og menneskers sundhed ved at forebygge eller mindske produktionen af affald. Affaldsforebyggelse er ikke medtaget i affaldsbekendtgørelsens affaldshierarki, da EU's affaldsdirektiv definerer affaldsforebyggelse "som de foranstaltninger, der træffes, inden stoffer, materialer eller produkter bliver til affald". Affaldsbekendtgørelsen omhandler håndtering og klassificering af affald, planlægning om affald, ordninger for affald mv. Affaldsforebyggelse ligger derfor uden for bekendtgørelsens anvendelsesområde. Affaldsbekendtgørelsen regulerer de genstande, der er klassificeret som værende affald. Kommentarer angående rammerne for genbrug falder derfor uden for høringsnotatet. De nuværende regler tilskriver, at såfremt en person afleverer en genstand på genbrugspladsen med den hensigt, at en anden kan genbruge den, skiller personen sig ikke af med genstanden i affaldsbekendtgørelsens forstand. Derfor vil en genstand, som genbruges på det private marked eller afleveres i et genbrugsbur eller bytkehjørne på genbrugspladsen umiddelbart være anset som afleveret til genbrug, og derfor ikke omfattet af affaldsbekendtgørelsen. For at fremme genbrug blev det med aftale om Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi, besluttet, at alle kommunale genbrugspladser fremadrettet forpligtes til at stille et område, container el. lign. til rådighed, hvor borgerne kan levere

genstande til direkte genbrug. Klima-, - Energi- og Forsyningsministeriet og Miljøministeriet vil af-dække den konkrete udmøntning af initiativet nærmere, herunder hvordan de nye forpligtelser kan implementeres lovmæssigt. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

1.4 Virksomheders brug af kommunale ordninger

HORESTA, Randers Kommune, Silkeborg Kommune og Københavns Kommune mener, at mindre erhvervsdrivende skal have mulighed for at bruge den kommunale affaldsordning. Københavns Kommune tilføjer, at også virksomheder med større mængder affald end svarende i art og mængde til husholdningsaffald bør kunne bruge den kommunale affaldsordning, og Silkeborg Kommune tilføjer, at foreningsliv, private skoler og institutioner skal have mulighed for at benytte den kommunale affaldsordning.

Miljøministeriets svar:

Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi tydeliggjorde virksomhedernes allerede gældende forpligtelser vedr. sortering af deres husholdningslignende affald. I aftalen fremgik det desuden, at mindre virksomheder, der genererer affald svarende i art og mængde til husholdninger, gives frit valg til at vælge de kommunale indsamlingsordninger til genanvendeligt affald. Ordningen udformes og implementeres af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet og ligger derfor uden for affaldsbekendtgørelsens anvendelsesområde. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

1.5 Fortsat mulighed for teknologiudvikling

ProCES-Fyn, IDA, Dansk Miljøteknologi og DAF ønsker mere fokus på ny teknologi og udtrykker bekymring for om bekendtgørelsen er for fastlåst, så der ikke er plads til teknologiudvikling.

Miljøministeriets svar:

Miljøministeriet henviser til de politiske ambitioner i Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi, hvoraf det fremgår, at teknologiudvikling inden for sortering og affaldsbehandling fortsat er i fokus, hvor det skal sikres, at den måde danskerne sorterer affald på, sker på en omkostningseffektiv måde, som sikrer høj kvalitet i genanvendelsen. Ifm. Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi etableres der derfor et partnerskab i regi af Erhvervsministeriet, som skal understøtte brugen af nye teknologier og digitale løsninger i affaldssektoren, som kan øge genanvendelsen af affald og fx bidrage til en højere kvalitet i de genanvendte ressourcer. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.** Se dog også punkt 5.2 om alternativer til særskilt indsamling.

2. Definitioner og anvendelsesområde

Genanvend Biomasse samt Ørsted påpeger, at danske kraftvarmeværker omstiller fra kul til biomasse, og efterspørger derfor at biobrændsler tilføjes til undtagelsen fra bekendtgørelsens anvendelsesområde i § 1, stk. 2.

Miljøministeriets svar:

Miljøministeriet vurderer ikke, at det er hensigtsmæssigt at tilføje biobrændsler og/eller biomasse til afgrænsningen af bekendtgørelsens anvendelsesområde i § 1, stk. 2, idet stk. 2 har til formål at undtage håndtering og planlægning af restprodukter fra røggasrensning på kraftværker, hvor der anvendes fossile brændsler, fra affaldsbekendtgørelsen regler. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

ISOBRO stiller bl.a. forslag om en ny § 2 stk. 3, om genstande til genbrug, så det tydeliggøres, hvad der ikke anses som affald. Kirkens Korshær ønsker også tydeliggørelse af hvilke genstande, der skal betragtes som genanvendelige, og hvilke der betragtes som egnet til genbrug.

Miljøministeriets svar:

Miljøministeriet er enig i, at det er vigtigt at fremme genbrug, men mener ikke, at det er relevant at definere yderligere i bekendtgørelsen, hvad der ikke er affald, da fokus er på at definere, hvad der er affald. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

Biogas Danmark og Dansk Erhverv påpeger, at det er u hensigtsmæssigt at fjerne "ikke udtømmende" fra definitionerne på "bortskaffelse" og "nyttiggørelse", da det risikeres, at listerne tolkes meget indskrænkende, og nye teknologiske løsninger vil ikke fremgå af listen før en ny revision af affaldsbekendtgørelsen.

Miljøministeriets svar:

Listerne i bilag 4 og 5 er i praksis udtømmende, da koderne i deres nuværende form skal anvendes ved import og eksport af affald, og der er det ikke muligt at anvende koder, som ikke fremgår af bilaget. Derfor kan det være forvirrende at benytte udtrykket "ikke-udtømmende" om listen. Da der imidlertid heller ikke lader til at være egentlige u hensigtsmæssigheder ved at beholde formuleringen, er det besluttet at imødekomme høringssvarets intentioner på dette punkt. Det kan oplyses, at der pågår arbejde på internationalt niveau om at revidere kodesættet, sådan at det bliver udtømmende og i den forbindelse kommer til at indeholde en opsamlingsbestemmelse, som bl.a. kan varetage hensynet til at beskrive nyudviklede tekniske metoder. Dette vil på længere sigt eliminere problemet. **Bekendtgørelsen er justeret som følge af bemærkningerne.**

Danaffald/DTL samt Dansk Erhverv påpeger, at mængde også bør være et kriterie i definitionen af husholdningslignende affald, jf. klimaplanen. Danske Regioner ønsker et bilag med specificering af husholdningslignende affald, fx hvordan husholdningslignende affald fra hospitalssektoren skal ansues.

Miljøministeriets svar:

Definitionen på husholdningslignende affald lægger sig tæt op ad affaldsdirektivets tekst, og i direktivet er der ikke nogen hverken nedre eller øvre mængdemæssige grænser for, hvornår affald er husholdningslignende affald fra erhverv. Det er altså udelukkende affaldstyper og oprindelse, der bestemmer, om noget er husholdningslignende affald. I Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi fremgår det at, mindre virksomheder, der genererer affald svarende i art og mængde til husholdninger, gives frit valg til at vælge de kommunale indsamlingsordninger til genanvendeligt affald. Ordningen skal udformes, så krydssubsidiering undgås og indsamlingen sker til markedspriser. Implementering heraf ligger i Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet og vedrører ikke den grundlæggende definition af husholdningslignende affald. Ministeriet har noteret sig ønsket om specificering af hvad der er husholdningslignende affald, og vil overveje, om det bliver nødvendigt evt. i form af vejledningsmateriale. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

Bygherreforeningen samt Biogas Danmark spørger til, hvorfor definitionen af kildesortering er fjernet, når det er et grundlæggende princip.

Miljøministeriets svar:

Affaldsrammedirektivet fastsætter krav om særskilt indsamling af en række specifikke affaldstyper. Særskilt indsamling betyder, at forskellige affaldsfraktioner, fx plastik og metal, ikke må placeres i

samme rum, med mindre der er indført nationale undtagelsesbestemmelser for kombineret indsamling af to eller flere fraktioner. Ved at bruge udtrykket "særskilt indsamling" i affaldsbekendtgørelsen i en række sammenhænge, hvor der før blev anvendt "kildesortering", ensretter vi den danske terminologi med EU affaldsdirektivet. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

3. Klassificering

DI, ARI, ARGO og Københavns Kommune mener, at § 4, stk. 3, som der i udkastet er lagt op til at blive slettet, er nødvendig ifm. kommunens tilsyn. Bestemmelsen bør derfor fastholdes.

Genanvend Biomasse stiller spørgsmålstejn ved betydningen af den ændrede formulering af bestemmelsen om affaldsfasens ophør i § 6. Ørsted foreslår en sproglig tilretning af bestemmelsen.

Miljøministeriets svar:

Bestemmelsen i § 4, stk. 3, genindsættes.

Bestemmelsen om affaldsfasens ophør i § 6 er blevet tilpasset, så ordlyden er mere direktivnær. Der er med denne ændring ikke tiltænkt nogen materielle ændringer. Bestemmelsen om affaldsfasens ophør indebærer som hidtil, at affald, der har gennemgået en genanvendelsesoperation eller nyttiggørelsesoperation, kan anses for at være ophørt med at være affald, hvis det opfylder visse betingelser. Forudsætningen om at affald skal have gennemgået en genanvendelsesoperation eller nyttiggørelsesoperation har tidligere fremgået af § 4, stk. 5, nr. 1, som det første kriterium kommunen inddrager i sin afgørelse. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

4. Affaldshierarki og kommunal affaldsplanlægning

Der udtrykkes fra mange høringsparter et ønske om at affaldsforebyggelse spiller en større rolle. Dansk Erhverv, Vejle Kommune, Danske Regioner og DAF påpeger at affaldshierarkiet bør opdateres så affaldsforebyggelse også fremgår. DAF foreslår desuden, at de kommunale affaldsplaner også skal omfatte affaldsforebyggelse. Plastic Change, Rådet for Grøn Omstilling, WWF og Danmarks Naturfredningsforening ønsker at kommuner forpligtes til at lave affaldsforebyggelsesplaner samt at det bliver muligt at finansiere affaldsforebyggende aktiviteter via affaldsgebyret. KL, Danske Regioner og Københavns Kommune ønsker øget fokus på Cirkulær Økonomi, affaldsforebyggelse og genbrug.

Miljøministeriets svar:

Miljøministeriet arbejder på at reducere spild og undgå, at værdifulde ressourcer bliver til affald – både i hjemmene og hos virksomhederne. Forebyggelse af affald har en høj politisk prioritet, fordi det giver den største miljø- og klimamæssige effekt, hvis man undgår at skabe affald overhovedet.

Den grundlæggende præmis i affaldshierarkiet er, at det bedste er at forebygge, at affaldet opstår, og at mindst muligt affald bortskaffes til forbrænding og deponering. Når affaldsforebyggelse imidlertid ikke er medtaget i affaldsbekendtgørelsens affaldshierarki, er det fordi affaldsforebyggelse er defineret som de foranstaltninger, der træffes, inden stoffer, materialer eller produkter bliver til affald og som mindsker affaldsmængden, de negative konsekvenser, som det producerede affald har for miljøet og menneskers sundhed, eller indholdet af farlige stoffer i materialer og produkter. Da affaldsbekendtgørelsen regulerer de stoffer, materialer og produkter, som er blevet til affald, ligger affaldsforebyggelse uden for bekendtgørelsens anvendelsesområde. Affaldsforebyggelse har dog en central plads i den kommende nationale affaldsplan.

Miljøministeriet bemærker, at kommunerne ikke er (juridisk) forpligtet til at udarbejde planer for affaldsforebyggelse, men at de kan vælge at indarbejde forebyggelsesinitiativer i deres affaldsplanner. Som led i driften af de kommunale affaldsordninger for husholdningsaffald kan kommunerne fx i deres kontakt med borgerne promovere affaldsforebyggelse. I forbindelse med kommunernes generelle miljøtilsyn med virksomheder kan kommunerne gøre opmærksom på mulighederne for, at virksomhederne tager affaldsforebyggende tiltag i anvendelse. Efter de gældende regler kan kommunerne gebyrfinansiere udgifterne til bl.a. planlægning, etablering, drift og administration af de kommunale affaldsordninger og opgaver, som har en naturlig tilknytning hertil. Det betyder, at kommunerne har adgang til at gebyrfinansiere en række borgerrettede initiativer, bl.a. på affaldsforebyggelsesområdet i det omfang, initiativerne knytter sig til affaldsordningerne. Det kan f.eks. være iværksættelse af en informationskampagne om affaldsforebyggelse eller etablering af et byttehjørne i kommunale boligselskaber eller på genbrugspladsen. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

ARI, DAF, DI, KL og Vejle Kommune har forskellige kommentarer til bestemmelserne om kommunal affaldsplanlægning i §§ 14-16, herunder at de nye obligatoriske ordninger bør omtales i § 16 om planlægningsdelen i den kommunale affaldshåndteringsplan, og at der bør indgå initiativer om henkastet affald i kommunernes affaldsplanlægning.

Miljøministeriets svar:

Bestemmelserne om de nye ordninger, som kommunen har pligt til at etablere, medfører ikke en materiel ændring af bestemmelserne om kommunens affaldsplanlægning. Forslagene til forskellige præciseringer i §§ 14-16 falder derfor uden for dette høringsnotat. Henkastet affald er det affald, som ikke håndteres i vores affaldssystem. Det er altså affald, som ikke rammer skraldespanden, som i stedet tabes, eller som smides overbord på havet. Den kommende nationale affaldsplan vil indeholde initiativer og tiltag, der har til formål at minimere henkastet affald, hvorfor de ikke fremgår af affaldsbekendtgørelsen. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

5. Kommunale affaldsordninger

5.1 Henteordninger, ønsker om øget lokalt råderum, herunder i sommerhusområder

KL og DAF påpeger i deres høringssvar, at der er et klart ønske om større lokalt råderum, fx ved kun at stille krav til husstands nær indsamling. Dertil ønskes det, at bilag 6 får status af vejledningsmateriale. Favrskov Kommune og Favrskov Forsyning ønsker, at der åbnes op for husstands nær indsamling af flere fraktioner. Ikast-Brande Kommune, Varde Kommune, Vejle Kommune og ARC ønsker mere fleksibilitet i affaldsordninger. Kolding Kommune ønsker mulighed for en overgangsordning med miljøstationer i stedet for henteordning. Fredensborg Kommune ønsker mulighed for, at en-familie-boliger frit kan vælge mellem husstands nær indsamling eller bringeordning.

Mange af høringssvarene berører udfordringer med henteordning i visse sommerhusområder. Det synspunkt fremføres både af Aalborg Kommune, Hjørring Kommune, Brønderslev Kommune, Jammerbugt Kommune, Frederikshavn Kommune, Mariagerfjord Kommune, Frederikshavn Forsyningen A/S, Affaldsselskabet Vendsyssel Vest IS, Vesthimmerlands Forsyning, Aalborg Forsyning, Varde Kommune, Vejle Kommune, DIN Forsyning og DAF. DIN Forsyning ønsker mulighed for bringeordning året rundt i sommerhusområder.

Miljøministeriets svar:

Med Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi er det besluttet at indføre krav til kommunerne om ens indsamling af 10 forskellige slags affald: mad-, papir-, pap-, metal-, glas-, plast-, tekstilaffald samt mad- og drikkekartoner, restaffald og farligt affald. Indsamlingen af affaldet skal foregå husstands-nært, men tage hensyn til forskellige boligtyper. Samtidig vurderes det at husstands-nær indsamling er nødvendig for at få indsamlet tilstrækkelige store mængder affald til genanvendelse og dermed kunne nå EU's mål om genanvendelse af husholdningsaffald og lignende affald. Kravet omfatter også sommerhuse, både for at borgerne skal opleve ensartede muligheder for sortering både hjemme og i sommerhuset – og fordi der er behov for at indsamle en væsentlig del af husholdningsaffaldet for at kunne leve op til EU mål om genanvendelse. Der vil være muligheder for at løsningerne kan tilpasses og optimeres i forhold til de konkrete lokale forhold ved fx sommerhuse. Den fleksibilitet vil blive nærmere beskrevet i Miljøstyrelsens vejledning om indsamlingsordninger for husholdningsaffald. Bilag 6 fastholdes i bekendtgørelsen, da ens nationale sorteringskriterier og piktogrammer er et væsentligt element i strømlineringen af sortering af husholdningsaffald. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

KL og Aalborg Kommune påpeger, at muligheden for optisk posesortering bør indskrives i bekendtgørelsen.

Miljøministeriets svar:

Der er ikke lagt op til en ensretning af affaldsbeholdertype i affaldsbekendtgørelsen. I Klimaplanen for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi fremgår det, at Miljøstyrelsens indsamlingsvejledning vil lægge op til, at affaldet skal indsamles i faste beholdere fremfor i poser på stativ. Det vil bl.a. forbedre arbejdsmiljøet for renovationsmedarbejdere. Kommunerne har derved fortsat fleksibilitet ift. om beholderen skal være med 1, 2 eller 4 rum, samt om man bruger nedgravede løsninger, optisk posesortering, kuber mv. Det er bl.a. beskrevet i Miljøstyrelsens vejledning om indsamlingsordninger, at affald indsamlet særskilt i poser, der placeres i en fast beholder, og hvor poser med forskellige affaldsfraktioner efterfølgende sorteres fra hinanden med optisk sorteringsteknologi, opfattes som en henteordning med særskilt indsamling. Det vurderes ikke at skulle reguleres i bekendtgørelsen. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

Foreningen af Danske Småøer ønsker, at der skal være krav om henteordninger også på mindre øer.

Miljøministeriets svar:

Der er forud for udkast til bekendtgørelsen lavet undersøgelser, der belyser forhold på øer med få beboere. Disse undersøgelser peger på, at visse små ikke-brofaste øer har lokale fysiske forhold og bådforbindelser til fastlandet, der kan vanskeliggøre etablering af henteordninger ved husholdningerne. På den baggrund er der givet mulighed for, at kommunalbestyrelsen kan erstatte en henteordning med en bringe ordning på ikke-brofaste øer med under 200 beboere. Bekendtgørelsen sætter ingen begrænsninger for, at der kan etableres henteordninger for husholdningsaffald på øer med under 200 beboere. **Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer.**

5.2 Alternativer til særskilt indsamling/eftersortering på restaffald/yderligere ordninger

Flere høringsparter efterspørger alternativer til særskilt indsamling/eftersortering på restaffald. ProCES-Fyn ønsker, at der i bekendtgørelsen indskrives mulighed for teknologisk udsortering af affald som alternativ til særskilt indsamling. KL og Københavns Kommune ønsker mulighed for kombineret indsamling med restaffald og efterfølgende udsortering af det genanvendelige affald og påpeger, at det er uklart, om dette er en mulighed, eller om der kun må laves eftersortering på restaffald.

Dansk Miljøteknologi, DAF og ARC efterspørger mulighed for dispensation fra sorteringskriterier til forsøgsordninger, for at kunne eftervise nye, innovative løsninger. Plastindustrien understreger, at lokale projekter og testforsøg bør kunne fortsætte.

ARGO og DAF spørger til, om det er tilladt at lave flere affaldsordninger end dem, der er nævnt i bekendtgørelsen.

Plastindustrien, EPSbranchen og BEWISynbra Circular foreslår også en ny obligatorisk ordning om udsortering af EPS (bringeordning).

Miljøministeriets svar:

Med Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi er det besluttet at indføre krav til kommunerne om ens indsamling af 10 forskellige slags affald: mad-, papir-, pap-, metal-, glas-, plast-, tekstilaffald samt mad- og drikkekartoner, restaffald og farligt affald. Aftalen giver mulighed for at etablere teknologiske løsninger, hvis de kan sikre sammenlignelig kvalitet i genanvendelsen og samme lave grad af spild, som særskilt indsamling medfører. På nuværende tidspunkt vurderer Miljøstyrelsen, at der ikke er fagligt grundlag for at indsamle genanvendelige fraktioner sammen med restaffald. Miljøstyrelsen følger løbende området, så det sikres, at den måde danskerne sorterer affald på, sker på en omkostningseffektiv måde, som sikrer høj kvalitet i genanvendelsen. For at tydeliggøre, at kommunerne har mulighed for at anmode om endnu en undtagelse fra særskilt indsamling, **indsættes nu en bestemmelse om, at kommunalbestyrelsen kan anmode Miljøstyrelsen om en ny undtagelsesmulighed fra særskilt indsamling på baggrund af ny teknologiudvikling (ny § 44)**. Miljøstyrelsen vurderer herefter, om det er muligt at give en undtagelse fra særskilt indsamling ud fra affaldsdirektivets undtagelsesbetingelser (jf. artikel 10, stk. 3), og forelægger deres vurdering for miljøministeren, der træffer beslutning om en evt. ny undtagelsesbestemmelse. En evt. ny undtagelse skal både indarbejdes i 1) affaldsbekendtgørelsen, 2) den nationale plan for affaldshåndtering, og 3) indrapporteres til EU-kommissionen. Det vil fremgå af Miljøstyrelsens hjemmeside, hvordan processen for anmodning om undtagelse kommer til at foregå. Såfremt der indføres en undtagelse fra særskilt indsamling, vil et eventuelt sorteringsanlæg være omfattet af rammerne for etablering af sorterings- og genanvendelsesplaner i Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi.

For så vidt angår muligheden for eftersortering af yderligere genanvendeligt affald fra restaffald, hvor der i øvrigt sorteres alle 10 affaldstyper særskilt ved husholdningerne, så begrænser affaldsbekendtgørelsen ikke mulighederne herfor. Strømliningen udelukker heller ikke, at affald, der ikke er omfattet af andre ordninger fx bleer og vådt papir, sorteres ud fra restaffald med henblik på genanvendelse, hvis materialet kan genanvendes og kommunerne økonomisk set vil prioritere dette. Affaldsbekendtgørelsen begrænser heller ikke mulighederne for at etablere hente- eller bringeordninger for andre fraktioner, der ikke er omfattet af sorteringskriterierne i bilag 6, fx storskrald, eller at lave forsøg eller etablere ordninger for affaldstyper, der jf. Miljøstyrelsens vejledning om sortering af husholdningsaffald skal sorteres til enten restaffald eller afleveres på genbrugspladsen, fx EPS (flamingo). **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

5.3 Sammenhæng med producentansvar på emballage

KL, Favrskov Kommune, Favrskov Forsyning, Kolding Kommune, ARGO, Vejle Kommune, DAF og ARC spørger til, hvilken betydning det kommende producentsansvar for emballage får for kommunernes ordninger.

Miljøministeriets svar:

Når producentansvar for emballage træder i kraft senest 31. dec. 2024, vil emballageproducenter overtage det finansielle og evt. det organisatoriske ansvar for emballageaffaldet, som i dag er kommunernes ansvar. Det vil sige, at producenterne som minimum skal betale for håndteringen af emballageaffaldet. De nærmere rammer for udmøntningen af producentansvar for emballage, herunder om producenterne alene overtager et finansielt ansvar eller både et finansielt og organisatorisk ansvar, besluttes i 2021. Ministeren har ifm. behandlingen af lovforslag om producentansvar (L112) lovet at invitere Folketingets partier til forhandlinger om udmøntningen af producentansvaret. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

5.4 Affaldsgebyr - beregninger

Ikast-Brande Kommune, Favrskov Forsyning, Favrskov Kommune, Varde Kommune, ARGO og DAF fremfører, at meromkostningen ved at indføre øget sortering i 10 fraktioner kommer til at være højere end den forventede gennemsnitlige årlige stigning i affaldstaksterne på 55 kr. pr. husstand.

Miljøministeriets svar:

Kravene som strømliner og øger affaldssorteringen i Danmark forventes isoleret set at medføre omkostninger i den kommunale affaldshåndtering på ca. 100 mio. kr. årligt og derfor en mindre gennemsnitlig stigning i affaldsgebyret startende i 2021 og stigende til årligt gennemsnitligt ca. 55 kr. pr. husstand i 2030. Ændringen i affaldsgebyret er en gennemsnitlig betragtning og vil variere afhængigt af de gældende indsamlingsordninger i kommunerne. Borgere i kommuner, hvor der i dag sorteres i få affaldsfraktioner ved husstanden, vil formentlig opleve en større stigning end borgere i de kommuner, der allerede i dag sorterer i mange affaldsfraktioner ved husstanden. Stigningen i affaldsgebyret som følge af strømliningen og den øgede husstandsindsamling er regnet ud fra konsekvenserne i hele affaldshåndteringskæden, dvs. meromkostninger ift. den nuværende håndtering af affaldet. Heri indgår køb og tømning af nye beholdere samt indtægter fra afsætning af genanvendeligt affald, sorterings- og transportomkostninger inklusive betaling af el- og dieselaftgifter ifm. disse led. Herudover er der i forbrændingsleddet regnet med et fald i CO₂-udledninger (som følge af mere udsortering af specielt plastikaffald), der medfører tilsvarende fald i CO₂-afgifts- og kvotebetaling, og der er regnet med eventuelle indtægter fra import af affald (som forsvinder i takt med at der importeres mindre affald til forbrænding). Der er desuden regnet med en effektiviseringsgevinst ift. fælles informationskampagner i kommunerne på ca. 25 mio. kr. årligt som følge af, at kommunerne fremover kan opnå væsentlig synergi i forbindelse med informationskampagner til borgerne. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

5.5 Madaffald § 20

DAF påpeger, at krav om genanvendelse for madaffald er problematisk, da madaffald også bioforgasses, hvilket ikke er genanvendelse. Derfor vil kravet medføre, at man må minimere den andel, der om sættes til biogas frem for digestat/kompost.

Miljøministeriets svar

Hensigten med forpligtelsen til at sikre høj reel genanvendelse er, at madaffaldet kan regnes med som genanvendt, forudsat, at det bioforgasses eller komposteres og positivt bidrager til jordmiljøet efterfølgende. Miljøministeriet skal påpege, at der i det nye affaldsdirektiv er indsat mulighed for, at kommunalt affald kan "regnes med" som genanvendt, forudsat, at dette undergår anaerob eller aerob nedbrydning, og at denne behandling fører til dannelse af kompost, digestat eller andet output med en tilsvarende mængde genanvendt indhold i forhold til input, som skal anvendes som et genanvendt produkt, materiale eller stof. Hvis outputtet anvendes på jord, kan medlemsstaterne kun anse

det som genanvendt, hvis denne anvendelse er til gavn for landbruget eller skaber miljømæssige forbedringer (affaldsdirektivets art. 11a). **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

Biogas Danmark ønsker en samordning af betegnelser i lovgivning for animalske biprodukter. L&F understreger, at der bør gives god information om reglerne for madaffald og animalske biprodukter.

Miljøministeriets svar

Miljøministeriet har noteret sig opfordringen, men berører ikke dette yderligere i høringsnotatet, da opfordringen ikke specifikt vedrører nærværende ændringer. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

Mange høringssvar berører § 20, stk. 7, om poser til madaffald: Plastic Change, Rådet for Grøn Omstilling, WWF og Danmarks Naturfredningsforening mener ikke det bør være tilladt at frasortere poser og madaffald med poserester til forbrænding. De ønsker i stedet krav om bionedbrydelige poser til madaffald. Landbrug & Fødevarer efterspørger at det defineres, hvad der forstås ved "en komposterbarhed svarende til" samt kriterier til dokumentation herfor. Også ARGO efterspørger hvilke standarder bioposer skal opfylde for at undgå at blive frasorteret. IDA mener at poser til madaffald bør kunne genanvendes eller komposteres. Københavns Kommune skriver, at poser til madaffald bør materialenytiggøres og kun nyttiggøres, hvis andet ikke er muligt. Solum har i sit høringssvar indgivet forslag til ny formulering af stk. 7.

Miljøministeriets svar:

I dag indsamles madaffald fra husholdninger hovedsageligt i konventionelle ikke-bionedbrydelige plastikposer eller plastikposer, der er bionedbrydelige under særlige industrielle forhold. Miljøministeriet er enige i, at det klart vil være at fortrække at madaffald indsamles i poser, der er fuldt ud bionedbrydelige i de forskellige typer anlæg, hvor madaffaldet behandles, og poserne ikke efterlader forurenende rester fra plast i henholdsvis kompost eller afgasset biomasse, da det skal spredes ud på jorden som gødning. Ved brug af de bionedbrydelige poser, der findes i dag, kan der ikke garanteres fuldkommen mikroplastfrie forhold. Der er fortsat behov for teknologiudvikling, så der kan komme bionedbrydelige poser på markedet, som kan nedbrydes under de fysiske og klimatiske forhold, som er til stede i Danmark.

På den baggrund vurderer Miljøministeriet, at det mest miljømæssigt forsvarlige for nu er, at der stilles krav om, at poser fortsat frasorteres, medmindre poserne har en komposterbarhed og bionedbrydelighed svarende til madaffaldets i den behandling madaffaldet gennemgår. Håndtering af de frasorterede poser skal ske ved nyttiggørelse. Affaldsbekendtgørelsen stiller ikke krav om genanvendelse af de frasorterede poser, da forventningen er, at der vil komme en teknologisk udvikling af poserne, samt en standard for dokumentation af bionedbrydelighed under danske forhold, som kan begrunde, at der senere kan komme krav om at poser til indsamling af madaffald skal være fuldt ud bionedbrydelige. Udvikling af bionedbrydelige poser og standard for dokumentation kan overhale udviklingen af løsninger til genanvendelse af de frasorterede poser, og derfor vurderes det ikke at være rimeligt at stille krav om at udvikle løsninger til genbrug eller genanvendelse af de frasorterede poser. Miljøministeriet følger udvikling og standardisering af bionedbrydelige poser tæt. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

5.6 Glasaffald § 23

KL, Vejen Kommune, Ikast-Brande Kommune, Varde Kommune, Aalborg Kommune og DAF efter-spørger alle, at der bliver mulighed for indsamling af glas på centrale opsamlingssteder/bringeordning. Fredensborg Kommune samt Vejle Kommune skriver, at det bør fremgå, at glas fra husholdninger kan indsamles i kuber husstands-nært. Finn Langgard samt Brancheforeningen for flaskegenbrug påpeger, at en henteordning vil forringe kvaliteten af glas, da det knuses og derved ikke kan genbruges. Brancheforeningen for flaskegenbrug stiller i tillæg forslag om, at der indføres krav om at glasaffald ikke må komprimeres. Ligeledes nævner Ardagh Glass Holmegaard A/S at husstandsindsamling har negativ konsekvens for genanvendelsen af glas, pga. forurening fra andet glas.

Miljøministeriets svar:

*Der er behov for at få indsamlet yderligere glasmængder fra husholdninger til genanvendelse. Kvaliteten af glas indsamlet i kuber er høj. På den baggrund indgår det i Miljøstyrelsens vejledning om indsamlingsordninger, at glas kan indsamles husstands-nært i kuber, hvis der anvendes et tæt net af kuber, der sikrer en høj indsamling af glas, og det vil i så tilfælde blive betragtet som en henteordning, der lever op til bekendtgørelsens krav. Glas kan ligeledes indsamles ved husstandsindsamling, det vil sige på matriklen. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.***

5.7 Plastaffald § 25

Plastindustrien samt ARGO nævner begge, at der også bør være krav om høj kvalitet af det genanvendte materiale.

Miljøministeriets svar:

*Miljøministeriet er enige i, at der bør tilstræbes genanvendelse i høj kvalitet af det indsamlede affald, og det gælder alle affaldstyper, ikke kun plast. Plastaffald omfatter imidlertid mange forskellige affaldsprodukter i varierende plasttyper og kombinationer af plasttyper. Et generelt krav om at alt indsamlet affald skal genanvendes i høj kvalitet ville af disse grunde kunne være vanskeligt at efterleve. **Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer.***

Flere af høringssvarerne berører kravet om 60 % reel genanvendelse af plast:

KL, Horsens Kommune og Aalborg Kommune spørger, hvordan kommuner skal sikre dette. Det nævnes i denne forbindelse, at producentansvar på emballage samt tilbagetagningsordninger kan fjerne den bedste plast, samt at det er svært at følge afsætningskæden. Næstved Kommune og Hvidovre Kommune skriver, at det er urealistisk for kommuner at kunne leve op til kravet om 60 % genanvendelse, da der ikke er oparbejdningsanlæg, der kan genanvende så meget. ARGO finder ligeledes kravet urealistisk. Kolding Kommune spørger, om kravet kun omfatter det, der er indsamlet i henteordninger eller om genbrugspladser også er inkluderet. DAF og ARC spørger, hvad kravet om de 60 % præcist dækker over. IDA spørger, om kravet også omfatter producentansvaret.

Miljøministeriets svar:

*Plastikaffald er den væsentligste kilde til Danmarks CO₂-udledning fra forbrænding af affald, og det er en klar politisk prioritering at sikre en høj reel genanvendelse af plastikaffaldet. Jf. Klimaplan om en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi skal der derfor fastsættes et krav i affaldsbekendtgørelsen om, at kommunerne senest 1. januar 2022 som minimum skal stille krav om 60 % reel genanvendelse af det indsamlede plastikaffald, når affaldet udbydes til behandling. Dette gælder både plastikaffald indsamlet fra husholdninger og genbrugspladser. **Dette præciseres i bestemmelsen.** Kravet gælder for det indsamlede plastikaffald, herunder også plastikaffaldets urenheder. Hensigten er bl.a. at tilskynde til både teknologiudvikling og bedre drift af genanvendelses-anlæg og dermed opnå væsentlig øget genanvendelse. Miljøministeriet har forståelse for, at det i den nærmeste fremtid kan*

være vanskeligt at opnå 60 % genanvendelse. Men det skal ses i samspil med bl.a. det kommende producentansvar for emballage, der forhåbentlig vil give langt mere genanvendelige plastemballager, samt strømlining af indsamling af husholdningsaffald, der skal give større og mere ensartede mængder af bl.a. plastikaffald. Kravet om 60 % reel genanvendelse vil desuden blive genbesøgt, og hvis nødvendigt justeret, i forbindelse med ikrafttrædelse af det udvidede producentansvar på emballage og nye producentansvar på engangsplastikprodukter.

5.8. Mad- og drikkekartonaffald § 26

Der udtrykkes fra flere af høringsparterne en bekymring for at kunne afsætte mad- og drikkekartonaffald til genanvendelse. KL og Aalborg Kommune skriver, at der er behov for samarbejde om den bedste behandlingsmetode for mad- og drikkekartonaffald, og at det på nuværende tidspunkt er svært for kommunerne at sikre reel genanvendelse for andet end kartonens papdel. Kolding Kommune, Hvidovre Kommune, Vejle Kommune, Randers Kommune er også alle betænkelige ved, om affaldet kan afsættes til genanvendelse. Københavns Kommune ønsker, at der tilvejebringes ny teknologi, der kan sikre behandlingen af mad- og drikkekartoner.

Miljøministeriets svar:

*Mad- og drikkekartoner er hidtil kun blevet indsamlet i begrænset omfang i Danmark. Fremadrettet skal mad- og drikkekartoner indsamles til genanvendelse. Det følger af både EU's emballagedirektiv og Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi. Den type affald har dog i en årrække været indsamlet til genanvendelse i andre europæiske lande, hvor der findes både sorterings- og behandlingsanlæg, der kan håndtere den type affald. I udlandet genanvendes primært papfibrene fra kartonen – som også udgør hovedparten af emballagen. Det er forhåbningen, at når de indsamlede mængder i Danmark stiger, så vil affaldssektoren investere i sorterings- og behandlingsanlæg i Danmark, der kan genanvende mad- og drikkekartoner, måske i første omgang primært pap-delen, men forhåbningen er, at affaldssektoren vil udvikle teknologi til også at kunne genanvende plast- og eller aluminiumsfolie fra mad- og drikkekartoner. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.***

Flere af høringssvarene vedrører den konkrete indsamling af mad- og drikkekartonaffald: Plastindustrien efterspørger data for at kombinationerne plast/mad- og drikkekarton samt plast/mad- og drikkevarekarton/metal ikke vil påvirke kvaliteten af plasten, og mener ikke at disse kombinationer bør tillades. Plastindustrien mener i stedet det bør undersøges, om mad- og drikkekartonaffald kan indsamles med papir/pap. Forsyning Helsingør samt Fredensborg Kommune ønsker at indsamle mad- og drikkekartoner sammen med metal, men uden plast. ACE Nordics er positive over for indsamlingen, både særskilt og sammen med plast eller plast/metal.

Miljøministeriets svar:

Miljøstyrelsen har lavet en faglig vurdering af, om der er muligheder for, at indsamle mad- og drikkekartoner med en anden genanvendelig affaldsfraktion. Baggrunden for at indsamle mad- og drikkekartoner kombineret med en anden fraktion er, at give fleksibilitet til kommunerne, herunder for at holde antallet af indsamlingsbeholdere nede. Mad- og drikkekartoner indsamles i dag kun i meget begrænset omfang, og derfor er der god mulighed for at dette fremover sker på en ensartet måde i Danmark. Derfor er det valgt kun at lave to undtagelsesmuligheder; dels plast/mad- og drikkekarton og dels plast/mad- og drikkekarton/metal. Andre kombinationsmuligheder er også vurderet bl.a. sammen med pap eller metal, men den samlede afvejning af fordele og ulemper er resulteret i de foreliggende kombinationsmuligheder. Fordi det er et nyt område med begrænsede erfaringer i Danmark har bemærkningerne givet anledning til, at Miljøstyrelsen i vejledning om indsamling af hus-

holdningsaffald vil anbefale, at mad- og drikkekartoner indsamles særskilt, hvor det er muligt, eksempelvis når indsamlingen foregår i husstandsne fællesløsninger, hvor de indsamlede mængder er større, og hvor de fysiske forhold passer til, at man kan organisere en fornuftig indsamling, samt hvor ruminddelingen muliggør særskilt indsamling ved en-families huse. Dette kan understøtte, at der indhentes erfaringer med både særskilt og kombineret indsamling af mad- og drikkekartoner. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

5.9 Farligt affald § 27

KL og DAF påpeger, at der med bekendtgørelsen vil være dobbeltregulering af småt elektronik og batterier.

Miljøministeriets svar:

Der er allerede krav i særlovgivning i batteribekendtgørelsen (BEK nr. 1453 af 07.12.2015) og elektronikaffaldsbekendtgørelsen (BEK nr. 148 af 08.02.2018) om indsamling af henholdsvis batterier og elektronik fra husholdninger. **Bekendtgørelsens § 27 og bilag 6 justeres på baggrund heraf således at batterier og elektronik udgår mens reguleringen af farligt affald bibeholdes.** Batterier og elektronik vil fortsat indgå i Miljøstyrelsens vejledning om sortering af husholdningsaffald med anbefalinger til sorteringskriterier og anvendelse af nationale affaldspiktogrammer på indsamlingsbeholdere, således at de to affaldsfraktioner fortsat kan indgå i strømliningen af indsamling af husholdningsaffald.

KL samt Aalborg Kommune er kritiske over for henteordning for småt elektronik på op til ½ meter, da størrelsen gør det svært at håndtere. Dansk Erhverv skriver, at batterier og elektronik ikke bør sammenblandes på grund af brandfare. Forsyning Helsingør mener at "rød kasse"-ordningen bør være frivillig.

Miljøministeriets svar:

Sorteringskriterier for småt elektronik vil som følge af ovennævnte justeringer udgå af bilag 6. Sorteringskriterier vil herefter kun fremgå af Miljøstyrelsens vejledning om sortering af husholdningsaffald. Det kan oplyses, at beskrivelse af småt elektronik som udstyr med en dimension på højst 50 cm, har ophæng i elektronikaffaldsbekendtgørelsens bilag 3. Der er fleksibilitet til kommunerne til at lave en henteordning for farligt affald, hvor der anvendes egnede beholdere fx en miljøkasse, der sættes ud til de øvrige affaldsbeholdere, eller en "miljøbil" der kører en rute med faste holdepladser. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

5.10 Tekstilaffald § 28 (nu § 29)

En del af høringssvarene vedrører indsamlingen af tekstiler:

KL og Horsens Kommune ønsker en præcisering af, hvorvidt henteordningen for tekstiler kan ske ved en tilkaldeordning. Ikast-Brande Kommune og Næstved Kommune mener, at der skal være mulighed for at anvende storskraldsordning eller øvrige affaldsordninger. Aalborg Kommune, Hjørring Kommune, Brønderslev Kommune, Jammerbugt Kommune, Frederikshavn Kommune, Mariagerfjord Kommune, Frederikshavn Forsyningen A/S, Affaldsselskabet Vendsyssel Vest IS, Vesthimmerlands Forsyning og Aalborg Forsyning påpeger, at det ikke er meningsfuldt med henteordning for tekstiler i sommerhusområder.

Silkeborg Kommune og Københavns Kommune mener generelt ikke er husstandsindsamling er meningsfuldt for tekstil.

Mange af høringsparterne er bekymrende for mulighederne for at afsætte tekstil til genanvendelse.

Miljøministeriets svar:

Med Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi er det besluttet at indføre krav til kommunerne om særskilt indsamling ved henteordning af tekstiler fra 1. januar 2022. Det er ikke fastlagt endnu, hvordan henteordninger af tekstiler skal udformes. Der arbejdes på at finde en god model for særskilt husstands-nær indsamling af tekstiler. Niras er for Miljøstyrelsen i gang med at udarbejde udkast til sorteringskriterier og forslag til indsamlingsordninger på baggrund af interessentinddragelse og analyser af miljø-, klima- og samfundsøkonomiske effekter. De endelige sorteringskriterier bliver indarbejdet i bilag 6 og i Miljøstyrelsens vejledning om sortering inden indsamlingsordningen skal etableres 1. januar 2022.

Der er behov for at tekstilaffald i højere grad genanvendes. Miljøministeriet anerkender, at der er begrænsede teknologiske muligheder for genanvendelse for nuværende. Det bemærkes dog, at der findes flere teknologier, der er under udvikling. Miljøministeriet opfordrer til at kommunerne bidrager til at løse denne problemstilling. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

5.11 Haveaffald § 29 + § 36 og § 48 (nu § 30 + § 37 og § 50)

Plastic Change, Rådet for Grøn Omstilling, WWF og Danmarks Naturfredningsforening ønsker hurtigere etablering af indsamlingsordningen for haveaffald. KL, Horsens Kommune, DAF, Aalborg Kommune, Næstved Kommune, Affaldplus og ARGO har flere opklarende spørgsmål til § 29, herunder om der er tale om hente-, - eller bringeordninger for haveaffaldet, og hvorvidt grene og træer betragtes som biobrændsel. DAF forslår, at hele § 29 udgår eller, at der af hensyn til implementering af affaldsdirektivets definition af bioaffald, som omfatter haveaffald, udelukkende fastlægges en bestemmelse om, at kommunen kan bestemme, at husholdningerne kan kompostere haveaffaldet.

Miljø og Fødevarerministeriets svar:

Vi skal have genanvendt og nyttiggjort en højere andel af haveaffaldet, jf. affaldsdirektivets krav om hjemmekompostering eller særskilt indsamling af bioaffald. Derfor stiller bekendtgørelsen krav til indsamling af haveaffaldet. Den enkelte kommune kan tilrettelægge indsamlingsordningen som enten en hente- eller bringeordning. Affaldsdirektivets artikel 22 tilskynder til genanvendelse, herunder både kompostering og bioforgasning af bioaffaldet. Derfor er der fortsat mulighed for at hjemmekompostere, såfremt kommunalbestyrelsen beslutter det. Kommunalbestyrelsen skal sikre en høj reel genanvendelse af det indsamlede haveaffald enten ved at sende det affald, som er opstået naturligt i haven, f.eks. grene, blade, afklippet græs og stauder til genanvendelse, eller ved at sikre, at biomasseaffaldet, der består af eksempelvis stød (træstubbe) og rødder fra oprydning i skove og den vedholdige del af haveaffaldet energiudnyttes på biomassefyrede anlæg. Biomassebekendtgørelsen har til formål at lade enkelte biomasser, der er klassificeret som affald, og som ikke har et potentiale for genanvendelse, blive forbrændt i biomassefyrede anlæg, hvorefter asken potentielt kan genanvendes efterfølgende til jordbrugsformål, hvormed næringsstofferne recirkuleres. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

Flere høringsparter er positive overfor at haveaffald ikke længere må brændes (§ 36) herunder Plastic Change, Rådet for Grøn Omstilling, WWF, Danmarks Naturfredningsforening og ARGO, mens KL, Aalborg Kommune og DAF er kritiske. Sidstnævnte mener, at de foreslåede ændringer af § 36 udfordrer borgernes mulighed for at lave snobrød i haven over bål/på bålsteder, og at eksempelvis spejdere har lejr bål og laver bålmad.

Miljø og Fødevarerministeriets svar:

Ændringerne til § 36 (nu § 37) har til formål at begrænse afbrænding af affald (herunder behandlet træ, ophuggede møbler, byggeaffald osv.), både for at højne genanvendelsesprocenten, men også

fordi afbrænding af affald udleder skadelige stoffer (bl.a. dioxin) ud i naturen og miljøet til skade for natur og mennesker. Bestemmelsen omfatter netop afbrænding af affald og ikke det rene træ og grene, som borgere kan anvende til "hyggebål". Miljøministeriet henviser til bekendtgørelsens definition af affald som "ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med". Dvs. at hvis borgeren fx fælder et træ i haven og hugger det til bålbrænde med den intention, at anvende det rene træ til et bål, så er der tale om træbrænde og ikke affald. Bestemmelsen forhindrer heller ikke at spejdere kan lave bål, forudsat at de bruger egnet brænde. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

Samtidig er KL, Horsens Kommune, Vejen Kommune, Aalborg Kommune og ARGO kritiske overfor, at nogle alligevel kan få tilladelse til at afbrænde haveaffald jf. § 48.

Miljø og Fødevarerministeriets svar:

Afbrænding af affald begrænses, men det er dog fortsat tilladt at afbrænde grønt affald fra landbrug, gartnerier og naturplejeaktiviteter under særlige betingelser. Miljøministeriet skal bemærke, at bestemmelsen gør det muligt for bl.a. landmænd at afbrænde grenafklip og lign. i forbindelse med naturplejeaktiviteter. Uden denne mulighed ville det medføre logistiske vanskeligheder ved opsamling af grenene, da udtynding i f.eks. læhegn sker i vinterhalvåret, hvor marker kan være våde og dermed svært fremkommelige. Når der gives undtagelse til naturplejeaktiviteter og gartnerier gælder det for bestanddele, som ikke har samme sammensætning som haveaffald. Det er fx afbrænding af siv og rør, der står på roden i søer, åer, moser, rørskove, enge, lyng, hede- og mosestrø samt hede- og mosejord. Der er således ikke tale om den del af fx gartneriernes bioaffald opstået under produktionen, såsom stilke fra afgrøder, blade, afklippet græs osv. Den type bioaffald vil fortsat skulle indsamles til genanvendelse. Hvorvidt bestemmelsen skal anvendes i det konkrete tilfælde afhænger af forholdene i den enkelte kommune, hvorfor det er op til den enkelte kommune at fastsætte nærmere regler om afbrændingen, og hvorvidt det skal være muligt. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

6. Kombineret indsamling

DI, KL, Horesta, ARI, Plastindustrien, Bryggeriforeningen, Danaffald/DTL og Dansk Erhverv bakker op om nationale sorteringskriterier, piktogrammer og indsamlingsordninger.

DI og ARI mener, at mulighederne for kombineret indsamling bør begrænses til steder, hvor særskilt indsamling ikke kan lade sig gøre. Horsens Kommune ønsker en mulighed for at søge dispensation. Hvidovre Kommune, Dansk Erhverv og IDA mener, at kombineret indsamling fraviger ensretningen/strømligningen og kan risikere at forringe kvalitet, genanvendelsesmuligheder og økonomi. Hvidovre Kommune foreslår dertil blot én kombinationsmulighed pr. fraktion. ITD mener, at kommunerne i videst muligt omfang bør anvende ens kombinationer for at undgå differentieret indsamling. ARGO er desuden kritisk overfor, at kombinationsmulighederne begrænser sig til de 5 oplyste muligheder. DAF spørger til, om det er muligt at kombinere mad- og drikkekartoner med en anden affaldstype, hvis man allerede har begge ordninger i § 42 (nu § 43).

Miljøministeriets svar:

Baggrunden for at give mulighed for kombineret indsamling af to til tre fraktioner er, at give noget fleksibilitet til kommunerne, herunder at kommunerne kan holde antallet af indsamlingsbeholdere nede. Det endelige antal af kombinationsmuligheder er valgt for at give mulighed for at allerede etablerede og velfungerende ordninger kan fortsætte. Der lægges ikke op til, at der kan dispenseres for andre kombinationer, dels fordi undtagelser for direktivkravet om særskilt indsamling skal jf.

EU's affaldsdirektiv art. 10, stk. 3, fastsættes på nationalt niveau – og dels fordi et begrænset antal muligheder for kombineret indsamling bidrager til strømningen af indsamling af husholdningsaffald. Mad- og drikkekartoner indsamles i dag kun i meget begrænset omfang, og derfor er der mulighed for at dette fremover sker på en ensartet måde i Danmark. Derfor er det valgt kun at lave to undtagelsesmuligheder dels plast/mad- og drikkekarton og dels plast/mad- og drikkevarekarton/metal. Hvis en kommune indsamler metal, glas og hård plast kombineret samt papir, pap og blød plast kombineret, så er der ikke nogen mulighed for at indsamle mad- og drikkekartoner kombineret med en anden fraktion. Kombinationsmuligheden for mad- og drikkekartoner er knyttet til plastfraktionen. Fordi der er begrænsede erfaringer i Danmark med indsamling af mad- og drikkekartoner har bemærkningerne givet anledning til, at Miljøstyrelsen justerer vejledning om indsamling af husholdningsaffald (se nærmere herom i bemærkninger til § 26 om mad- og drikkekartoner). **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

Bryggeriforeningen påpeger, at det ikke fremgår, hvorvidt kombineret indsamling skal være hente- eller bringeordninger. Bryggeriforeningen påpeger desuden, at det ikke fremgår, hvem der skal betale for ekstra eftersortering, når to fraktioner blandes sammen i en kombineret fraktion.

Miljøministeriets svar:

Bestemmelserne om mulighed for kombineret indsamling i §§ 37 – 42 (nu §§ 38 – 43) er knyttet til paragrafferne om særskilt indsamling af husholdningsaffald og vedrører derfor henteordninger.

Det er nu præciseret i bestemmelserne. Bestemmelsen om mulighed for kombineret indsamling i § 60 (nu § 62) er knyttet til virksomheders sortering af husholdningslignende erhvervsaffald. Det er op til virksomheden, om den vil benytte sig af muligheden for kombineret indsamling.

DAF mener, at kombineret indsamling ikke behøver en undtagelse, da det allerede fremgår af Kommissionens vejledning, at særskilt indsamling også kan referere til produkter, eksempelvis emballage.

Miljøministeriets svar:

Undtagelser for direktivkravet om særskilt indsamling skal jf. EU's affaldsdirektiv art. 10, stk. 3, fastsættes på nationalt niveau. Medlemsstaterne er endvidere jf. direktivet forpligtet til løbende at vurdere undtagelsernes berettigelse samt til inden udgangen af 2021 at orientere Kommissionen om de etablerede særskilte indsamlingsordninger samt om de besluttede nationale undtagelsesordninger. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

Flere høringsvar berører det faglige grundlag for kombinationsmuligheder:

Danaffald/DTL, Dansk Erhverv, IDA og DAF ønsker viden om det faglige grundlag for de angivne kombinationsmuligheder, herunder plast og mad- og drikkekartoner, som må vurderes at kunne indebære betydelig forurening af plastfraktionen. DI, Plastic Change, Rådet for Grøn Omstilling, WWF og Danmarks Naturfredningsforening ønsker dokumentation for, at kombineret indsamling af mad- og drikkevarekartoner ikke vil påvirke genanvendelseskvaliteten af plastfraktionen. Landbrug & Fødevarer ønsker dokumentation for, at kombineret indsamling er den bedste løsning økonomisk og ift. kvalitet.

Miljøministeriets svar:

Der henvises til svar på bemærkninger til § 26 om mad- og drikkekartoner.

Flere høringsvar berører udfasning af kombineret indsamling af metal, glas og plast (MGP-indsamling):

DI, Plastic Change, Rådet for Grøn Omstilling, WWF, Danmarks Naturfredningsforening, Horesta og IDA er positive over for ophævelsen.

KL, Horsens Kommune, Vejen Kommune og DAF er utilfredse med ophævelsen.

Miljøministeriets svar:

Miljøstyrelsen har fået lavet en række undersøgelser af de miljømæssige forhold herunder kvaliteten af den efterfølgende genanvendelse af materialer ved kombineret indsamling af metal, glas og hård plast. På den baggrund har Miljøstyrelsen lavet en faglig vurdering af, om det miljømæssigt kan begrundes, at tillade kombineret indsamling af metal, glas og hård plast. Resultatet er, at det vurderes, at der ikke kan nås en tilstrækkelig kvalitet i genanvendelsen af især glas. På den baggrund er der lavet en tidsbegrænset undtagelsesbestemmelse for kombineret indsamling af metal/glas/hård plast, som betyder, at en kommunalbestyrelse kan beslutte at fortsætte en allerede etableret MGP-ordning indtil den 1. januar 2025. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

Dansk Erhverv undrer sig over, at kommunerne i de kommende 10 måneder må etablere ordninger for sammenblandet pap, papir og plast, som man allerede har besluttet skal forbydes i 2025.

Miljøministeriets svar:

Bekendtgørelsen giver mulighed for at kommuner, der allerede har etableret en indsamlingsordning, hvor metal/glas/hård plast (MGP) indsamles kombineret, kan fortsætte den ordning indtil 1. januar 2025. På samme måde kan en allerede etableret indsamlingsordning for papir/pap/blød plast fortsættes indtil 1. januar 2025. En indsamlingsordning for papir/pap/blød plast kan kun etableres inden 1. juli 2021, hvis kommunen allerede har etableret en MGP-ordning, men mangler en ordning for blød plast. Denne ordning kan så fortsætte indtil den 1. januar 2025. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

Øvrige bemærkninger til de specifikke muligheder for kombineret indsamling:

IDA anfører, at glas ikke bør blandes sammen med andre fraktioner, herunder metal, da det medfører et stort tab af glas i den videre genanvendelsesproces. Ardagh Glass Holmegaard A/S ønsker muligheden for kombineret indsamling fjernet, da det forringer muligheden for genanvendelse af glas. Dansk Erhverv mener, at Miljøministeriet bør sikre sig, at sammenblanding af papir og pap er den miljøøkonomisk set bedste løsning.

Miljøministeriets svar:

Miljøstyrelsen har lavet en faglig vurdering af, om hver af de mulige kombinationsmuligheder kan begrundes ud fra et miljømæssigt perspektiv. Miljøstyrelsen vurderer, at følgende muligheder for kombineret indsamling: 1) papir/pap, 2) metal/glas, 3) metal/plast, 4) plast/mad- og drikkekartoner og 5) plast/mad- og drikkekartoner/metal er i overensstemmelse med de muligheder, som direktivet giver. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

7. Sorteringskriterier og piktogrammer

DI, KL, Horesta, ARI, Plastindustrien, Bryggeriforeningen, Danaffald/DTL og Dansk Erhverv bakker op om de nationale sorteringskriterier og piktogrammer.

Landbrug & Fødevarer mener, at bilaget bør være overordnet, så sorteringskriterier løbende kan ændres i vejledningen. DAF mener desuden, at afsnittene i bilaget ikke er brede nok til at rumme de sorteringskriterier, der er angivet i vejledningen, og at det derudover ikke er hensigtsmæssigt, at der er sorteringskriterier og piktogram for haveaffald, da der ikke er krav om henteordning og da fraktionen ikke er blevet drøftet i branchen. KL, Aalborg Kommune og DAF mener, at bilaget bør udgå af bekendtgørelsen og i stedet være en del af vejledningen. Hvidovre Kommune mener, at det er svært at nå

at mærke eksisterende materiel. Næstved Kommune og Forsyning Helsingør ønsker en mulighed for dispensation til at eksisterende piktogrammer kan blive på beholdere, indtil disse udskiftes. ARGO ønsker, at piktogrammerne også kan trykkes i sort/hvid.

Miljøministeriets svar:

Med Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi er det besluttet at indføre krav til kommunerne om ens indsamling af 10 forskellige slags affald: mad-, papir-, pap-, metal-, glas-, plast-, tekstilaffald samt mad- og drikkekartoner, restaffald og farligt affald. Indsamlingen af affaldet skal foregå husstandsært, men tage hensyn til forskellige boligtyper. Hensigten er at det bliver nemmere for borgerne at sortere og komme af med deres genanvendelige affald. Ved at strømline på tværs af landet kan man reducere tvivl hos borgerne om, hvad der skal i hvilken affaldsbeholder. En del af strømliningen er, at der stilles krav om at bruge ens sorteringskriterier på tværs af landet og ens affaldspiktogrammer til alle de 10 nævnte affaldsfraktioner – også til husholdningslignende affald fra virksomheder. Overordnede sorteringskriterier og piktogrammerne fremgår af bekendtgørelsens bilag 6.

Miljøministeriet imødekommer DAF's bemærkning om sorteringskriterier og piktogram for haveaffald, da der er valgfrihed mellem hente- og bringeordning for denne fraktion. **Sorteringskriterier og piktogram for haveaffald udgår af bilag 6.**

I forhold til de overordnede sorteringskriterier vurderer Miljøministeriet, at der er fundet en balance, hvor sorteringskriterierne i bilag 6 er både præcise og samtidig så overordnede, at der er plads til at Miljøstyrelsen i de kommende år kan justere Vejledning om sortering af husholdningsaffald på en række detaljerede forhold og fortsat være inden for rammerne af bilag 6.

I forhold til affaldspiktogrammerne er en ensartet brug af piktogrammerne et væsentlig led i hele strømliningen, og affaldspiktogrammerne for de 10 affaldstyper er derfor fastlagt på bekendtgørelsesniveau. For at borgerne kan opleve, at strømliningen implementeres, er der fastsat en frist for at beholdere senest skal være mærket med piktogrammer den 1. januar 2022. Det bemærkes, at hvis kommunalbestyrelsen har indgået en aftale med en virksomhed om indsamling inden den 1. januar 2021, så finder kravet om mærkning af beholdere først anvendelse ved kommunalbestyrelsens næste kontraktindgåelse.

I forhold til anvendelse af piktogrammer i sort/hvid, så vurderer ministeriet, at farverne bidrager til genkendeligheden af piktogrammerne. Bekendtgørelsen forhindrer dog ikke, at kommunerne og virksomheder supplerende anvender piktogrammer trykt i sort/hvid fx på ydersiden af en affaldsbeholder og fx placerer de farvede piktogrammer på indersiden af låget. På den baggrund fastholdes bilag 6. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

Københavns Kommune og Landbrug & Fødevarer spørger ind til mad- og drikkekartoner, kaffekrus og papkrus. Københavns Kommune mener, at restaffald bør ændres, så hygiejneaffald ikke fremgår af op-listningen. Københavns Kommune mener desuden, at beskrivelsen "rent" papir og pap giver usikkerhed, og mange borgere derfor vil ende med at smide materialet til forbrænding.

Miljøministeriets svar:

I forhold til sorteringskriterier for papir og pap, hvor det fremgår at papir og pap skal være "rent", skal det forstås således, at det ikke må være forurenset med fx fødevarer – mens der gerne må være skrevet, tegnet og tryksværte på papiret. Det udfoldes nærmere i Miljøstyrelsens vejledning om sorteringskriterier, og det vurderes, at den betydning kan kommunikeres til borgerne.

I forhold til sorteringskriterier for mad- og drikkekartoner, hvor det fremgår, at det ikke omfatter fx "papkrus til kaffe", så er ministeriet enig i at, der ikke bør være en afgrænsning fra at sortere kaffekrus som mad- og drikkekarton på bekendtgørelsesniveau. **Bilag 6 rettes på dette punkt, således at "papkrus til kaffe" udgår.**

I forhold til sorteringskriterier for restaffald, hvor der er nævnt bl.a. hygiejneaffald som et eksempel på restaffald, er ministeriet enig i, at det kan begrænse kommuner fra at lave forsøg med og etablere indsamlingsordninger for hygiejneaffald eller dele heraf, fx bleer. **Bilag 6 rettes på dette punkt, således at "Eksempler på affald kan være cigaretskod, hygiejneaffald og kattegrus mv" udgår.** Eksempler på restaffald vil fortsat fremgå af Miljøstyrelsens vejledning om sorteringskriterier.

Aalborg Kommune efterspørger piktogrammer for kombineret indsamling. HORESTA ønsker, at piktogrammerne oversættes til engelsk.

Miljøministeriets svar:

I DAFs brugerguide til piktogramsystemet er der forslag til, hvordan piktogrammerne kan placeres på en beholder ved kombineret indsamling. Derved skal borgerne ikke forholde sig til yderligere udgaver af piktogrammer i forbindelse med henteordninger. I DAFs brugerguide til piktogramsystemet er der en oversættelse af fraktionsnavne til engelsk og tysk. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

8. Høj reel genanvendelse (både kommuner og virksomheder)

8.1 Betydning

Mange hørings svar rummer opklarende spørgsmål til, hvordan "høj reel genanvendelse" skal forstås, og hvordan Miljøministeriet vil definere det.

KL og Horsens Kommune spørger til, hvorfor det er kommunerne, der skal sikre den høje, reelle genanvendelse og hvordan denne forpligtelse skal tage form. Københavns Kommune og ARC er usikre på, hvordan reel genanvendelse kan beregnes på kommuneniveau.

Yderligere understreger DI, at bekendtgørelsen bør henvise til EU's nye målemetode. Novo Nordisk efterspørger en standardmetode til opgørelse.

Miljøministeriets svar:

For at imødekomme ønsket om klarhed over begrebet "reel genanvendelse" og koblingen til EU's nye opgørelsesmetode har ministeriet **indsat en definition i § 3**, der i kort form forklarer, hvad der skal forstås ved reel genanvendelse samt koblingen til den nye opgørelsesmetode. Definitionen lyder:

"Reel genanvendelse: Den mængde sorteret affald, som uden yderligere forberedende foranstaltninger, bringes ind i den oparbejdningsproces, hvor affaldet konkret omdannes til produkter, materialer eller stoffer. Bilag 8 indeholder en ikke-udtømmende liste over konkrete beregningspunkter for genanvendelse af forskellige affaldsmaterialer, som anført i bilag 1 til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2019/1004/EU."

Angående en præcisering af hvad der menes med "høj" genanvendelse kan ministeriet bemærke, at der med ordvalget tilstræbes en andel af reel genanvendelse, der er teknisk mulig uden at være uforholdsmæssigt dyr. Hvornår den reelle genanvendelse kan betegnes som "høj" antages at være dynamisk og variere efter type af affaldsstrøm og må forventes at ændre sig over tid, bl.a. i forbindelse

med den teknologiske udvikling. Miljøministeriet kan derfor ikke konkretisere 'høj genanvendelse' yderligere, men henviser i stedet til at tilsynsmyndighederne foretager en konkret vurdering og forholder sig til det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip. Miljøstyrelsens miljøprojekter kan benyttes til at blive opdateret med viden på området. Fx Miljøprojekt 2145 - Virkemiddelkatalog for øget genanvendelse af husholdningsaffald og lignende affald fra andre kilder (municipal waste) (2020), hvor der henvises til tabel 9.3.

8.2 Dokumentation

Der er fra mange høringsparter et ønske om tydeliggørelse af dokumentationskravene. DI, KL, Landbrug & Fødevarer, ARI, VCØB, Kolding Kommune, Novo Nordisk, Aalborg Kommune, Vejle Kommune, IDA, Finn Langgaard, ARC rejser denne pointe.

DI, ARGO og Biogas Danmark udtrykker ønske om vejledning i dokumentationen. DI og ARI efterspørger også en frist for ikrafttrædelse af dokumentationskrav.

Aalborg Kommune og Vejle Kommune ønsker, at der bliver samme krav til offentlige og private aktører, når det gælder dokumentation. Aalborg Kommune ser derudover udfordringer ved, at kommunerne skal føre tilsyn med om virksomheder håndterer affald med høj reel genanvendelse.

Miljøministeriets svar:

Som kravene er i dag skal den affaldsproducerende virksomhed sikre, at væsentlige dele af deres kildesorterede erhvervsaffald, som er egnet til materialenyttiggørelse, forberedes til genbrug, genanvendes eller anvendes til anden endelig materialenyttiggørelse. I forbindelse med en kommunes tilsyn skal virksomheden således allerede i dag kunne dokumentere, at væsentlige dele bliver materialenyttiggjort. Begrebet "væsentlige dele" har givet anledning til tvivl om, hvad kravet gik ud på, og branchen har efterspurgt klarere regler. Begrebet "høj reel genanvendelse" skal derfor dels betragtes som en præcisering af begrebet "væsentlige dele", og dels afspejle at genanvendelse, som er en materialenyttiggørelsesoperation, nu opgøres efter en ny metode i EU. På samme måde som der før har ligget en proportionalitetsbetragtning ved kommunens vurdering af, om en virksomhed levede op til kravet om at sikre, at væsentlige dele blev materialenyttiggjort, er der med de nye regler også en proportionalitetsvurdering af, om virksomheden lever op til kravet om at sikre en høj reel genanvendelse. Dokumentationskravet er en udspecificering af, hvordan man kan dokumentere, at man som virksomhed sikrer en høj reel genanvendelse, ligesom der med de nugældende regler har ligget et implicit dokumentationskrav af "væsentlige dele" i forbindelse med tilsyn.

I praksis betyder det, at den affaldsproducerende virksomhed kan blive anmodet af kommunalbestyrelsen om at fremvise dokumentation for en reel genanvendelse af en given affaldsfraktion. Jf. ændringer til affaldsaktørbekendtgørelsens § 25 overtager indsamlingsvirksomheden imidlertid ansvaret for at dokumentere den reelle genanvendelse. I udkast til affaldsaktørbekendtgørelsen lyder § 25 således: "Indsamlingsvirksomheder, der modtager sorteret erhvervsaffald, som er egnet til materialenyttiggørelse, overtager den affaldsproducerende virksomheds ansvar, jf. bekendtgørelse om affald, til at sikre, at affaldet forberedes med henblik på genbrug, genanvendes eller anvendes til anden endelig materialenyttiggørelse. Indsamlingsvirksomheder overtager desuden den affaldsproducerende virksomheds ansvar, jf. bekendtgørelse om affald, til at sikre en høj reel genanvendelse af affaldet samt på anmodning fra kommunalbestyrelsen at dokumentere, hvor stor en del af de enkelte affaldsfraktioner der reelt bliver forberedt med henblik på genbrug eller genanvendt."

Herefter vil det være i samarbejde med det sorterings- og/eller genanvendelses anlæg, hvor den givne affaldsindsamler afleverer affaldsproducentens affald til genanvendelse, at anlæggene opgør, eller alternativt estimerer den reelle genanvendelse af det modtagne affald ud fra parametre om mængde, kvaliteten heraf osv. Affaldsbekendtgørelsens krav til dokumentation indeholder en vis fleksibilitet, da der ikke stilles konkrete krav til, hvordan dokumentationen skal indhentes. Dokumentationskravet gælder ikke for mængder sendt til genanvendelse fra før kravet træder i kraft d. 1. januar 2021.

Miljøministeriet erkender, at der på nuværende tidspunkt er en begrænset datainfrastruktur og praksis for dokumentation af reel genanvendelse i hele Europa. Ministeriet påpeger, at alle medlemsstaterne vil efterspørge tal for reel genanvendelse og forventningen er derfor klart, at alle europæiske affaldsbehandlere og – anlæg vil skulle indstille sig på at kunne skaffe denne efterspurgte dokumentation på genanvendelse. Det er derfor forventningen, at kvaliteten af dokumentation for reel genanvendelse vil stige i de kommende år.

Formålet med bekendtgørelsens dokumentationskrav er, at affaldsproducerende virksomheder samt kommuner fremadrettet skal efterspørge høj reel genanvendelse, når de fx udbyder deres affald. Miljøministeriet forventer således, at dokumentationen for den reelle genanvendelse i praksis formidles fra (slut)genanvendelsesanlæggene for diverse fraktioner gennem håndteringskæde tilbage til affaldsindsamleren, som så kan informere sin kunde (kommunen eller den affaldsproducerende virksomhed) herom.

Kravet om at kommuner skal efterspørge denne dokumentation i deres aftaler med virksomheder, der håndterer affald fra husholdninger forud for genanvendelsen, vil blive udskudt til kommunens næste kontraktindgåelse. Det er besluttet ud fra et hensyn til kommunernes udbudsprocesser og det faktum, at forpligtelsen til at sikre høj reel genanvendelse ikke overgår til indsamleren, når der er tale om kommuner. Ellers ville kommunerne skulle revideres deres kontrakter, og ville således ikke kunne lade deres eksisterende aftaler om henteordninger udløbe.

Såfremt der opleves et behov for hjælp ifm. at efterleve kravene til dokumentation vil Miljøstyrelsen udarbejde en vejledning. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

9. Frivillige tilbagetagningsordninger

Danske Regioner, IDA, Dansk Erhverv, Novo Nordisk, DI, Bryggeriforeningen, ARI, Plastic Change, Rådet for grøn omstilling, WWF og Danmarks Naturfredningsforening ser positivt på revisionen af reglerne.

Bryggeriforeningen nævner, at den nuværende ordning tolkes således, at der kun kan etableres ordninger for indsamling af husholdningsaffald, og at denne tolkning er uhensigtsmæssig og begrænser virksomheder i at etablere frivillige tilbagetagningsordninger for erhvervsaffald.

ARI bemærker, at det var forventningen, at der på baggrund af klimaaftalen ville blive åbnet op for, at husholdninger kan aflevere affald direkte til genanvendelsesvirksomheder.

Dansk Erhverv foreslår, at det bør være muligt for andre end producenter, importører og virksomheder, der markedsfører produkter, at etablere en tilbagetagningsordning, og særligt at det bør være muligt for handlende, der køber deres varer fra en grossist, at kunne etablere en ordning.

DAF påpeger, at det er uklart hvad der skal forstås ved ”produktkategori”.

Miljøministeriets svar:

Regler vedrørende virksomheders mulighed for at overdrage deres erhvervsaffald administreres af Energistyrelsen. Energistyrelsen oplyser, at det fremgår af affaldsaktørbekendtgørelsens § 24, stk. 1, nr. 6, at affaldsproducerende virksomheder kan opfylde deres forpligtelse til at sikre behandling af deres erhvervsaffald, som er egnet til materialenyttiggørelse, ved at overdrage dette til en tilbagetagningsordning, der er etableret i overensstemmelse med reglerne i affaldsbekendtgørelsen. Producenter, importører og virksomheder, der markedsfører produkter, kan således etablere en tilbagetagningsordning der omfatter affald fra produkter og emballager fra både husholdninger og virksomheder. Nespresso har i dag anmeldt lovlige tilbagetagningsordninger for kaffekapsler fra husholdninger og for kaffekapsler fra erhverv/B2B.

Det fremgår af Klimaplanen for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi, at der skal etableres øget mulighed for, at borgere kan vælge at aflevere affald direkte til virksomheder, som kan bruge det i deres produktion af nye produkter eller forberede det med henblik på genbrug eller genanvendelse. Dette initiativ gennemføres ikke med ændringerne af reglerne for tilbagetagningsordninger. En sådan undtagelse til benyttelsespligten vil skulle udformes af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, da emnet hører under dette ministeries ressort.

Ændringen har ikke til formål at ændre på hvilke virksomheder, der har mulighed for at etablere en lovlig tilbagetagningsordning. Det er således fortsat producenter, importører og virksomheder, der markedsfører produkter, der kan tilbagetage produkter og emballager, når de er blevet til affald. Den oprindelige hensigt med reglerne er, at give virksomheder mulighed for at tage ansvar for egne produkter og emballager, når det er blevet til affald, og understøtte cirkulær økonomi samt at give virksomheder incitament til mere innovativ produkt- og emballageudvikling. Formålet med ændringen af ordningen er blandt andet at give virksomhederne adgang til større mængder af affald, ved at udvide ordningen til også at kunne omfatte affald fra produkter af samme produktkategori, som virksomhedens egne.

I dag er det muligt for visse virksomheder at tilbagetage deres egne produkter og emballager, når de er blevet til affald. Med ændringen bliver det muligt at tilbagetage andres produkter og emballager, der er blevet til affald, hvis de befinder sig i samme produktkategori som virksomhedens tilbagetagningsordning dækker over. Denne udvidelse sker blandt andet under hensyn til, at forbrugere kan have vanskeligheder ved at skelne virksomheders produkter fra hinanden, for eksempel hvis der er tale om beklædning, hvor mærket er klippet af. Som eksempel vil der inden for en tilbagetagningsordning for beklædning kunne tilbagetages andre virksomheders beklædning, men ikke tekstiler bredt set som for eksempel lagener, gardiner mm. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

DI og ARI anbefaler, at der udvikles en vejledning til virksomheder, der ønsker at etablere en tilbagetagningsordning, der bl.a. beskriver hvilke krav, der stilles til virksomhederne, herunder hvordan de skal registrere og dokumentere genanvendelse eller forberedelse med henblik på genbrug af de mængder de får ind.

Miljøministeriets svar:

Der vil ikke i første omgang blive udarbejdet en vejledning, men virksomheder, der har brug for yderligere informationer om ordningerne, er velkomne til at kontakte Miljøstyrelsen. Miljøstyrelsen vil på baggrund af erfaringerne med de anmeldte ordninger og deres behandling overveje, om der er behov for en orientering om praksis på Miljøstyrelsens hjemmeside. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

DI mener, at det bør defineres nærmere, hvad der forstås med høj reel genanvendelse ift. tilbagetagingsordninger. Vejle Kommune og DAF stiller spørgsmålstejn ved kravene om dokumentation for høj reel genanvendelse, herunder dokumentation ved overdragelse af affaldet til en anden aktør.

Miljøministeriets svar:

I forhold til spørgsmål om "høj reel genanvendelse" henvises til høringsnotatets samlede besvarelse vedrørende uddybning af høj reel genanvendelse.

*Virksomheder, der driver en frivillig tilbagetagingsordning, skal kunne dokumentere, at det indsamlede affald er blevet forberedt med henblik på genbrug eller genanvendt med høj reel genanvendelse. Denne dokumentation skal på anmodning kunne fremvises til kommunalbestyrelsen eller Miljøstyrelsen. Vælger en virksomhed, der driver en frivillig tilbagetagingsordning, at overdrage affaldet til en anden aktør, skal dette ske i overensstemmelse med betingelserne herom i affaldsaktør-bekendtgørelsen. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.***

Danske Regioner, Aalborg Kommune, KL, Dansk Erhverv, ARI og DAF stiller spørgsmål til sammenhængen mellem anvendelsesområdet for de frivillige tilbagetagingsordninger og udvidet producentansvar, herunder især det kommende udvidede producentansvar for emballage.

Miljøministeriets svar:

*Som reglerne er udformet, vil producentansvaret for emballage, når det senest træder i kraft den 1. januar 2025, medføre, at det ikke længere er muligt for virksomheder at tilbagetage emballager efter reglerne i affaldsbekendtgørelsens kapitel 8. Producenter og importører af emballager, der bliver omfattet af producentansvaret, vil kunne etablere deres egne tilbagetagingsordninger under producentansvaret, jf. miljøbeskyttelseslovens § 9 p, stk. 1 og § 45, stk. 6. **Der er sket en præcisering af henvisningen til miljøbeskyttelseslovens bestemmelser om udvidet producentansvar i bekendtgørelsens § 54, stk. 3 (nu § 56, stk. 3).***

Dansk Erhverv kritiserer, at det som udgangspunkt udelukkes, at virksomheder kan afhente affaldet ved borgerens bopæl. DAF er omvendt positive over for bestemmelsen og anfører, at de finder det afgørende, at der som hovedregel kun er én aktør, der har ret til at hente borgernes affald ved husstanden. Danske Regioner spørger, om der gælder et tilsvarende forbud for erhvervsaffald.

Miljøministeriets svar:

Miljøministeriet vurderer ikke, at det vil være hensigtsmæssigt at have en række henteordninger ved husstandene, som konkurrerer med den kommunale affaldsindsamling. Dette både ud fra betragtninger om et velfungerende affaldssystem og betragtninger om ikke at øge miljøbelastning fra transport fx CO₂ udledning. Der er af den grund fastsat et udgangspunkt om, at virksomheder ikke må afhente affaldet ved husstanden, medmindre dette sker i forbindelse med leveringen af et nyt produkt.

*Der gælder ikke samme forbud ved indsamlingen af affald fra virksomheder. Affaldsproducerende virksomheder skal i udgangspunktet selv indgå aftaler for håndtering af affald, som kan forberedes til genbrug eller genanvendes. Af den grund gør de samme betragtninger sig ikke gældende for indsamlingen af erhvervsaffaldet, som gør sig gældende for indsamlingen af husholdningsaffaldet, hvor private tilbagetagingsordninger vil supplere etablerede kommunale ordninger. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.***

Novo Nordisk anbefaler, at der indarbejdes en mulighed for dispensation fra kravet om anmeldelse i § 57, så der kan indsamles erfaringer, så det permanente system, der efterfølgende anmeldes, er så solidt

og gennemtænkt som muligt. Novo Nordisk nævner pilotprojekter, der er tidsmæssigt og geografisk afgrænsede som eksempel på en ordning, der bør meddeles dispensation.

Miljøministeriets svar:

*Der vil ikke blive indført en mulighed for dispensation fra kravet om anmeldelse i § 57 (nu § 59). Reglerne om frivillige tilbagetagningsordninger giver som hidtil mulighed for at etablere en national ordning, men stiller ikke krav til den konkrete ordnings geografiske dækning. Det er således muligt at anmelde en ordning, der alene gælder for enkelte kommuner. Efter ændringen af reglerne, hvor de administrative krav til anmeldelse af en frivillig tilbagetagningsordning er lempet, vurderes det ikke at være nødvendigt at indføre en dispensationsadgang. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.***

Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien påpeger, at det er nødvendigt at fastsætte en mængdebegrænsning for affaldsvarer i en tilbagetagningsordning førend kravene for affaldsindsamlere og –modtagere skal gælde, for at undgå konkurrenceforvridning mellem tilbagetagningsordninger og affaldsindsamlere og –modtagere. Dansk Erhverv bemærker dog, at det som udgangspunkt ikke forventes, at de handlende vil tilbagetage varer i de helt store mængder, da de netop ikke er på markedet for affald. Både DAF og Vejle Kommune har bemærkninger der vedrører data om det affald, der indsamles gennem de frivillige tilbagetagningsordninger. DAF stiller spørgsmål til hvordan affald, der er indsamlet, registreres. Vejle Kommune påpeger, at det ikke er klart beskrevet, hvordan kommunerne skal forholde sig til de mængder, der vil blive en del af den frivillige tilbagetagningsordning, hvilket er uhenigtsmæssigt for kommunernes planlægning.

Miljøministeriets svar:

Der vil ikke ved denne revision blive fastsat en mængdebegrænsning for hvor stor en mængde affald en anmeldt tilbagetagningsordning kan tilbagetage, men Miljøstyrelsen vil løbende følge området og vurdere om det bliver nødvendigt.

*Det indsamlede affald fra private tilbagetagningsordninger kan identificeres på baggrund af det specifikke indberetningsformat, som er foreskrevet i affaldsdatabekendtgørelsens bilag. Derfor vil det være muligt at henføre det indsamlede under husholdningsaffald. Dog vil det ikke være muligt at frasortere den del, der stammer fra erhverv (tilsvarende hvordan det på nuværende tidspunkt ikke er muligt at frasortere erhvervsaffald i data om indsamlede mængder på genbrugspladser eller fra ordninger for blandet bolig og erhverv). I konkrete tilfælde kan der, afhængigt af indsamlingsmåden, endvidere være udfordringer forbundet med at fordele affaldet ud på de enkelte kommuner. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.***

DAF spørger til, om det forventes, at borgere fortsat skal betale til den kommunale ordning.

Miljøministeriets svar:

*Energistyrelsen administrerer reglerne for affaldsgebyrer. Energistyrelsen kan oplyse, at det ikke vurderes, at lempelsen af kravene til at etablere frivillige tilbagetagningsordninger vil påvirke kommunernes ret og pligt til at fastsætte og opkræve affaldsgebyrer hos husholdninger. Det følger af affaldsaktørbekendtgørelsens § 17, at kommunen skal fastsætte og opkræve affaldsgebyrerne hos alle husholdninger i kommunen. Kommunen skal således ikke vurdere, om den enkelte husholdning faktisk benytter en specifik ordning. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.***

DAF spørger til, om der er overvejet at indføre en frist for, hvor lang tid inden en tilbagetagningsordnings ophør, virksomheden skal meddele dette til Miljøstyrelsen, samt hvem der har pligt til at orientere kommunerne om ophør eller ændringer i tilbagetagningsordninger.

Miljøministeriets svar:

Der vil ikke på nuværende tidspunkt blive indført en tidsfrist for orientering om ophør af en tilbagetagningsordning. Det er Miljøstyrelsens opgave at vedligeholde listen over tilbagetagningsordninger på Miljøstyrelsens hjemmeside. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

10. Affaldsproducerende virksomheders affaldshåndtering

10.1 Sortering generelt, antal beholdere og brug af piktogrammer for husholdningslignende affald

Plastindustrien, Ikast-Brande Kommune og Københavns Universitet er positivt stemte over for piktogrammerne. Dertil er Plastindustrien, Forbrugerrådet TÆNK og ARGO positivt stemt over for de gennemskuelige regler for virksomheders affaldssortering.

Danaffald/DTL, ITD efterspørger en bagatelgrænse, hvor meget små mængder undtages for særskilt indsamling. Bryggeriforeningen spørger til, om virksomheder både skal have beholdere til erhvervsaffald og husholdningslignende affald.

Miljøministeriets svar:

Der er ikke fastsat nogen bagatelgrænse, og alt genanvendeligt affald skal som udgangspunkt sorteres særskilt. En del erhvervsvirksomheder forventes at have mindre mængder husholdningslignende erhvervsaffald – og derfor lægges der i Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi op til, at mindre virksomheder, der genererer affald svarende i art og mængde til husholdninger, gives frit valg til at vælge de kommunale indsamlingsordninger til genanvendeligt affald. Ordningen skal udformes, så krydssubsidiering undgås og indsamlingen sker til markedspriser. Det element af klimaplanen implementeres af Klima- Energi- og Forsyningsministeriet.

Hvis en virksomhed ikke benytter en kommunal indsamlingsordning, behøver de ikke have særlige beholdere til husholdningslignende erhvervsaffald, men kan sortere det efter fraktion med deres genanvendelige produktionsaffald. Omvendt, hvis en virksomhed har produktionsaffald fx en bestemt plasttype, som kan afsættes til genanvendelse til en bedre pris, hvis den ikke blandes med fx plast fra det husholdningslignende erhvervsaffald, så kan virksomheden vælge at have en beholder til en meget specifik fraktion af produktionsaffald fx polyethylen og en anden beholder til husholdningslignende erhvervsaffald af samme materialefraktion fx hård og blød plast. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

DI, ARI og Danske Regioner påpeger, at bestemmelsen i § 59, stk. 4, forudsætter, at erhverv kan sortere mere detaljeret end de 10 fraktioner. Horsens Kommune påpeger, at det er uklart, hvad sidste punkt på listen, er.

Miljøministeriets svar:

Formålet med opstillingen af affald egnet til materialenyttiggørelse i § 59, stk. 4 (nu § 61, stk. 4), er at hjælpe virksomheder til at få udsorteret de typiske fraktioner, der opstår i en virksomhed. Listen afsluttes med et opsamlingspunkt, der angiver, at andet affald, der er egnet til materialenyttiggørelse, også skal udsorteres. Det er ikke en udtømmende liste. Det skal selvfølgelig være muligt at udsortere i flere fraktioner, herunder i de tilfælde, hvor en virksomhed har rene underfraktioner af f.eks. plast. Bestemmelsen ændrer således ikke på retsstillingen i dag, men er udelukkende en hjælp til sortering. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

Der er rejst en del spørgsmål angående virksomheders dokumentation for reel genanvendelse, herunder bekymring for om kravet medfører et stort ekstraarbejde for indsamlere og behandlingsanlæg. HORESTA ønsker en vejledning til erhvervsaffald, også på engelsk.

Miljøministeriets svar:

Der henvises her til afsnit om høj reel genanvendelse, som svarer samlet på spørgsmål til dette, både for kommuner og virksomheder. Ministeriet har noteret sig ønsket om en vejledning til erhvervsaffald, og vil overveje om det bliver nødvendigt. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

10.2 Overdragelse af madaffald i originalemballage

Landbrug & Fødevarer, Danaffald/DTL, Genanvend Biomasse og Dansk Erhverv påpeger, at kravet om, at madaffald i glasemballage skal sorteres separat fra madaffald i plastemballage, vil betyde store udfordringer for den nuværende logistik, når madaffald i original emballage indsamles til behandling på forsoringsanlæg og medføre betydelige stigninger i omkostninger til håndtering af madaffald i emballage. Genanvend Biomasse, Solum og Biogas Danmark kommer med forslag til ny formulering af § 61. Københavns Kommune opfordrer til, at det tydeliggøres, om det skal ske på virksomheden eller på anlægget.

ARI stiller spørgsmålstejn ved, hvorfor der er strengere krav til virksomheders håndtering af madaffald i originalemballage, end der er til husholdninger.

Miljøministeriets svar:

Miljøministeriet påpeger, at der er tale om en præcisering af en eksisterende undtagelsesbestemmelse til virksomhedernes særskilte indsamling. Virksomheder skal sortere særskilt, men i de henseender, der er tale om mad i originalemballage kan man, såfremt man adskiller mad i glasemballage fra mad i plastemballage, indsamle mad i dets originalemballage, jf. den nye § 61, nr. 2 (nu § 63, nr. 2). Miljøministeriet erkender, at den nye præcisering i praksis kan give logistiske udfordringer, men bemærker at det er nødvendigt for at nå genanvendelsesmålene. I praksis kan det betyde, at man holder paller med mad i henholdsvis glas- eller plastemballage adskilt eller at man i detailledet opstiller en indsamlingscontainer med to kamre, der kan sikre en særskilt indsamling.

Krav til høj reel genanvendelse af emballagen og madaffaldet, samt at madaffald i glasemballage skal sorteres separat fra madaffald i plastemballage svarer til udfasning af indsamling af MGP i kommunerne. Kombineret indsamling af metal, glas og (hård) plast (MGP) har længe været indsamlet i flere kommuner, hvorfor der i det seneste år har pågået en diskussion om kvaliteten til genanvendelse af de indsamlede materialer, ved netop denne form for kombineret indsamling. Det er fundet i Miljøprojekter nr. 2066/2019 samt Miljøprojekt 2111, at kvaliteten og mængden af især glas er udfordret, fordi der bl.a. sker et tab af glas ved sortering af glas fra plast. Der skal derfor ske en udfasning af indsamling af MGP i alle danske kommuner. Samme krav til udfasning vurderer Miljøministeriet er hensigtsmæssigt at have for madaffald i originalemballage. Desuden er det Miljøministeriets opfattelse, at denne forsorering allerede sker inden levering til nogle forbehandlingsanlæg. For at mindske miljøbelastningen er der fastsat grænseværdier for indholdet af tungmetaller, miljøfremmede stoffer og fysiske urenheder (fx plastik eller glas), for kompost og afgasset biomasse, der udbringes på markerne. Et øget fokus på særskilt indsamling af henholdsvis glas- og plastemballage skal sikre at den afgassede biomasse fremadrettet kan overholde grænseværdierne for fysiske urenheder og dermed sikre en høj genanvendelse.

Miljøministeriet vurderer ikke, at der stilles strengere krav til virksomheders håndtering af emballa-

gen fra madaffaldet, end der gøres for husholdningernes organiske affald. Der er tale om to forskellige affaldsstrømme. § 20, stk. 7, henvender sig til, at man i dag indsamler madaffald fra husholdninger i konventionelle ikke-bionedbrydelige plastikposer eller plastikposer, der er bionedbrydelige under særlige industrielle forhold. Se afsnit 5.5 vedr. madaffald for en nærmere begrundelse for, hvorfor håndtering af de frasorterede poser skal ske ved nyttiggørelse. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

11. Farligt affald fra virksomheder

KL og Københavns Kommune spørger til, hvorfor anmeldelsen af farligt affald er taget ud af bekendtgørelsen. ARI spørger til baggrunden for ændringen af § 66 samt hvilken dokumentation, der efterspørges.

Miljøministeriets svar:

Reglerne om anmeldelse af farligt affald er flyttet over i affaldsdatabekendtgørelsen, hvorfor reglerne ikke længere fremgår af affaldsbekendtgørelsen. § 66 (nu § 68) om olieaffald er ændret for at implementere affaldsrammedirektivets artikel 21, stk. 1(b). Dokumentationen er ikke fastlagt. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

Det kan i øvrigt oplyses at § 66, stk. 2, er tilpasset, så bestemmelsen omfatter både 1. og 2. punktum i stk. 1.

12. Bygge- og anlægsaffald

Model for sporbarhed

En række høringsparter bifalder formålet med de foreslåede ændringer, der vil sikre øget sporbarhed for bygge- og anlægsaffald.

12.1 Definition af affaldsmottager

En del høringssvar har kommentarer til den foreslåede definition på "affaldsmottager". DAF, Danske Regioner og Vejen Kommune bemærker, at definitionen bør præciseres, og at der bør bruges begreber, der allerede nu dækker ansvarsoverdragelsen samt at definitionen bør afstemmes med betegnelser i andre bekendtgørelser. DI Dansk Byggeri og ARI bemærker, at det er uklart, hvorvidt en transportør, der kører som indsamler og dermed overtager ansvaret for affaldet, har indberetningspligt, eller om det altid er modtageanlægget, hvor affaldet behandles, der har indberetningspligten. ARI bemærker desuden, at indberetningspligten bør påhvile det første anlæg, som modtager affaldet til behandling. Dansk Erhverv har forslag til en ændret definition.

Miljøministeriets svar:

Miljøministeriet anerkender, at den nuværende definition af "affaldsmottager" ikke fuldstændigt tydeliggør, hvem der er omfattet af indberetningspligten til kommunen. Da definitionen af "affaldsmottager" ikke lægger sig op af nuværende definitioner og udelukkende omfatter bestemmelser i bekendtgørelsens kap. 11, vurderes det, at **definitionen givet i § 3, pkt. 6, udgår og at det i stedet uddybes i § 75 (nu § 77), hvem der er underlagt indberetningspligten til kommunen.** Hensigten med bestemmelsen er, at den første, der modtager anmeldeligt bygge- og anlægsaffald med henblik på behandling, har pligt til at indberette til kommunen, således det er muligt at

spore bygge- og anlægsaffald fra kilden til den første modtager. Det er kun den første modtager af det anmeldeligt affald, der er omfattet af indberetningspligten.

Jf. affaldsbekendtgørelsens § 62, stk. 1 og 2, (nu § 64) er affaldsproducerende virksomheder forpligtet til at sortere bygge- og anlægsaffald på stedet. Anlæg der modtager anmeldt sorteret bygge- og anlægsaffald, er omfattet af indberetningspligten. Jf. affaldsbekendtgørelsens § 62, stk. 6, kan affaldsproducerende virksomheder lade usorteret bygge- og anlægsaffald, som er egnet til materiale-nyttiggørelse, sortere på et sorteringsanlæg, som er registreret som indsamlingsvirksomhed med forbehandlingsanlæg i Affaldsregistret. Sorteringsanlæg, som er registreret som indsamlingsvirksomhed med forbehandling, vil være omfattet af indberetningspligten i forbindelse med modtagelse af anmeldt usorteret bygge- og anlægsaffald. Private bygherrer er forpligtet til at følge de kommunale anvisninger beskrevet i kommunernes regulativer for husholdningsaffald. Modtageanlæg, der modtager anmeldt bygge- og anlægsaffald fra private bygherrer, er omfattet af indberetningspligten.

12.2 Genbrugspladser

ARGO, ARI, DAF, DI Dansk Byggeri og DI Byg bemærker, at genbrugspladserne modtager både anmeldt og uanmeldt bygge- og anlægsaffald, og at sporbarheden går tabt, når affaldet afleveres på genbrugspladsen. Det foreslås, at indberetningspligten fra affaldsmodtager til kommunen bortfalder for affald afleveret på genbrugspladser. DI, KL og Horsens Kommune bemærker, at det bør præciseres, at indberetningspligten i bekendtgørelsens § 75 ikke gælder for genbrugspladser, såfremt dette er hensigten med bekendtgørelsen.

Miljøministeriets svar:

Miljøministeriet er bekendt med de tekniske og praktiske udfordringer for genbrugspladserne ved at indberette anmeldt bygge- og anlægsaffald til kommunen. Det har ikke været muligt at implementere en løsning på dette i nærværende revision af affaldsbekendtgørelsen. Implementeringen af kapitel 11 i den nuværende udformning vil resultere i en øget sporbarhed for affald afleveret på anlæg, der sorterer og behandler bygge- og anlægsaffald, men ikke stille krav til indberetning af affald afleveret på genbrugspladserne. Det må derfor forventes, at der ikke kan opnås den samme sporbarhed på bygge- og anlægsaffald fra genbrugspladserne. Miljøministeriet vurderer, at det er hensigtsmæssigt at opnå øget sporbarhed for alt anmeldeligt bygge- og anlægsaffald, dvs. også det affald, der kommer på genbrugspladserne. Miljøministeriet vil ved en senere revision af bekendtgørelsen vurdere, hvordan bestemmelserne om tildeling af løbenummer og indberetning af anmeldeligt bygge- og anlægsaffald kan udformes, så affald afleveret på genbrugspladser også kan omfattes. Miljøministeriet vurderer, at det for nuværende ikke er muligt for genbrugspladser at indberette bygge- og anlægsaffald. **Genbrugspladser undtages derfor eksplicit fra indberetningspligten i § 75 (nu § 77).**

12.3 Uanmeldt affald

ARGO bemærker, at det generelt ikke er alt bygge- og anlægsaffald, der anmeldes korrekt, og efterspørger, hvordan affaldsmodtageren skal reagere ved manglende anmeldelse. DI Dansk Byggeri, Vejen Kommune og Københavns Kommune ønsker, at der indføres en bestemmelse om, at ikke anmeldt affald ikke kan afleveres til affaldsmodtagerne, men i stedet afvises.

DI Dansk Byggeri og DI Byg, RGS Nordic og ARI efterspørger muligheden for straksanmeldelse, idet der vil være væsentlige mængder af bygge- og anlægsaffald, som ikke vil kunne forelægge den krævede anmeldelse, og hvor der ved affaldets frembringelse ikke er gennemført kortlægning. ARI anfører, at

ikke anmeldt affald, både ikke anmeldepligtige mængder under 1 ton og ikke anmeldte mængder over 1 ton, der skulle have været anmeldt, bør håndteres som højrisikoaffald.

Miljøministeriets svar:

Udfordringerne ved uanmeldt affald lægger sig op ad udfordringerne ved affald fra genbrugspladser, da det i begge tilfælde er svært at opnå sporbarhed tilbage til kilden. Miljøministeriet finder det derfor ikke hensigtsmæssigt, at der indføres en bestemmelse om afvisning af ikke anmeldt affald.

*Miljøministeriet finder ikke, at de problematikker, der findes på jordflytningsområdet, fx pludseligt opståede jordforureninger, der kræver en mulighed for straksanmeldelse, er sammenlignelige med bygge- og anlægsaffaldsområdet, hvor det i højere grad er muligt at planlægge arbejdet. Der indføres således ikke en mulighed for straksanmeldelse af ikke anmeldt bygge- og anlægsaffald. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.***

12.4 Digitalt system – Implementeringsdato – økonomisk udgift

ARGO og DAF bemærker, at veje- og it systemer skal tilpasses for at kunne levere den ønskede tilbagemelding til kommunen og mener, at der bør være en implementeringsfrist for indberetningskravet i § 75 på mindst 1 år. DAF beskriver, at der med den administrative byrde forbundet med indberetningen til kommunen kan være en risiko for, at det kan blive dyrere at aflevere anmeldt affald end ikke anmeldt affald.

Flere kommuner udtrykker bekymring om, at der mangler et digitalt system, der skal håndtere indberetningen fra affaldsmottagerne til kommunerne, og det dermed vil være usikkert om et sådan system kan være klar til den 1. jan 2021. Det vil være en omkostning for kommunerne at få udviklet et fælles system. DI Dansk Byggeri og DI Byg, DI, RGS Nordic, KL og Horsens Kommune angiver, at der er behov for et fælles nationalt system til at varetage affaldsmottagerens indberetning. DI bemærker, at indberetningspligten, der påhviler affaldsmottagerne, vil give anledning til en fordobling af den administrative byrde ved indberetninger af affaldsdata. ARI mener, at kravet om indberetning overstiger bagatelgrænsen for, hvornår der skal laves en kortlægning af byrden forud for stillingtagen til vedtagelsen af reglerne. ARI og DI angiver, at der som et minimum bør udarbejdes en standardindberetning til et fælles nationalt system, således at oplysningerne også kan indgå i et fremtidigt nationalt tilsyn med affaldssektoren. ARI og DI opfordrer til, at indberetningen af anmeldt bygge- og anlægsaffald sker i ADS.

Miljøministeriets svar:

Sammenkoblingen til ADS er undersøgt, og det er fundet, at det ikke er muligt på nuværende tidspunkt at sammenkoble indberetningspligten til kommunerne med indberetningspligten til ADS. I forbindelse med nærværende revision af affaldsbekendtgørelsen blev den potentielle administrative byrde for erhvervslivet ved de foreslåede ændringer i kapitel 11 forelagt Erhvervsstyrelsen. Det er vurderet, at den eneste nye forpligtelse, der indføres for erhvervslivet, er affaldsmottagerens pligt til løbende at indberette til kommunen om modtagne affaldsmængder i relation til specifikke anmeldelser og løbenumre fra bygherrer. Grundlaget for kortlægningen er baseret på, at indberetningen til kommunen foretages på mail. Det er vurderingen, at opgaven ikke vil afføde nævneværdige administrative meromkostninger for affaldsmottageren, da affaldsmottagerne allerede er forpligtede til at indberette oplysninger om modtagne affaldsmængder til affaldsdatasystemet, og dermed allerede råder over disse, fastholdes den indledende vurdering af, at det ikke vil have væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet, at overholde de nye regler.

Der er ikke i bekendtgørelsen sat krav til anvendelsen af et specifikt digitalt system til anmeldelse og indberetning. Miljøministeriet er bekendt med, at den digitale løsning bygningsaffald.dk er i gang

med at udvikle løsninger, der kan understøtte de nye regler for anmeldelse og indberetning. Der vil ikke i forbindelse med denne revision af affaldsbekendtgørelsen blive stillet et nationalt indberetningssystem til rådighed. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

13. Øvrige bemærkninger vedrørende bygge- og anlægsaffald

§ 67 (nu § 69)

Københavns Kommune foreslår, at henvisningen til PCB perioden slettes. VCØB (Videncenter for Cirkulær Økonomi i Byggeriet) ønsker, at det præciseres, om der ved udskiftning af termoruder fra perioden 1950-1977 kun skal være fokus på PCB eller også andre problematiske stoffer. KL og DAF bifalder fjernelsen af 10 m² reglen, som har været svær at arbejde med. Vejen Kommune ønsker at 10 m² reglen bevares, da det er svært for private bygherrer at estimere, hvornår en indendørs renovering vil producere mere end 1 ton byggeaffald.

Miljøministeriets svar:

Det er i princippet ikke nødvendigt at medtage bestemmelsen om udskiftning af termoruder, idet farligt affald altid skal udsorteres. Da termoruder fra perioden 1950-1977 ofte indeholder PCB, er bestemmelsen dog medtaget ud fra et forsigtighedsprincip. Screenings- og kortlægningsforpligtelsen gælder for alle problematiske stoffer, og ikke udelukkende PCB. Det er Miljøministeriets vurdering, at fjernelsen af 10 m² reglen vil gøre vurderingen af, hvornår der er tale om anmeldningspligtigt bygge- og anlægsaffald, enklere. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

§ 70 (nu § 72)

Københavns Kommune bemærker, at bygherren ikke kan efterleve § 70, jf. bilag 7, pkt. 5 og 8-9, hvis screeningen efter § 67, stk. 1, har vist, at der ikke skal foretages en kortlægning. Der stilles således krav om, at bygherre skal vedlægge oplysninger i sin anmeldelse, som bygherre efter bekendtgørelsen ikke har pligt til at fremskaffe. Det bør fremgå mere tydeligt, at der alene skal kortlægges, hvis screeningen viser, at der foreligger en risiko for forekomst af miljøproblematisk stoffer.

Miljøministeriets svar:

Det er beskrevet i § 67 stk. 2, (nu § 69, stk. 2) at kortlægningen udføres på baggrund af screeningen. Det er resultaterne af screeningen, der afgør hvorvidt, der er en kortlægningsforpligtelse. Der skal derfor kun vedlægges kortlægningsrapport, hvis der er en kortlægningsforpligtelse jf. bilag 7 pkt. 9. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

§ 71 (nu § 73)

ARGO bemærker, at bygherren bør tilføjes pligten til at ajourføre mængderne på de enkelte fraktioner, som sagtens kan ændre sig fra kortlægningen i forhold til de reelt fremkomne mængder efter byggeriet/nedrivningen. NIRAS spørger, hvordan proceduren er, når bygherre opdaterer en anmeldelse? Skal kommunen acceptere den opdaterede anmeldelse forud for at arbejdet må påbegyndes? Og hvilken tidsfrist gælder for kommunen i givet fald?

Miljøministeriets svar:

Der ligger i udkastet til bekendtgørelsen kun en forpligtelse for bygherren til at ajourføre anmeldelsen, og ikke et krav om kommunens accept heraf. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

§ 75 (nu § 77)

ARGO foreslår, at bekendtgørelsen forpligter bygherre til at melde ind i systemet, når de sidste affaldsmængder er afleveret, så hver affaldsmottager derefter inden 4 uger kan melde tilbage til kommunen om de modtagne mængder. DAF bemærker at det for modtageranlægget kan være umuligt at vide, hvornår den samlede mængde er modtaget.

Miljøministeriets svar:

Det uddybes i vejledningen om håndtering af bygge- og anlægsaffald, at det forventes at bygherre sikrer, at transportøren oplyser modtageren af affaldet, når hele affaldsmængden er modtaget.

Hvidovre Kommune anfører, at det bør overvejes, hvorvidt screening og kortlægning skal foretages af akkrediterede firmaer/prøvetager.

Miljøministeriets svar:

*Der arbejdes løbende på dette, og det er bl.a. i regeringens Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi fra 2020 beskrevet, at der indføres kompetencekrav til selektiv nedrivning af byggerier i 2023. **Bemærkningen giver ikke anledning til ændringer.***

14. Tidsfrister

Fristen for at etablere henteordninger d. 1 juli 2021 kommenteres af mange høringsparter. Omkring halvdelen af landets kommuner inkl. KL og DAF har i deres høringssvar gjort opmærksom på, at de ikke kan overholde implementeringsfristen for nye henteordninger d. 1. juli 2021. Begrundelserne går dels på store økonomiske omkostninger forbundet med at bryde igangværende udbud, dels praktiske udfordringer med udarbejdelse af nye udbud og med at få nyt materiel i form af spande og biler tilvejebragt inden for fristen. En del kommuner ønsker også at lave et samlet nyt udbud for alle de 10 fraktioner på en gang. KL foreslår, at fristen eksempelvis forlænges til april 2023.

ACE Nordics er derimod positive over for tidsplanen og understreger vigtigheden af at fastholde den.

Miljøministeriets svar:

Den nationale strømlining af indsamling og sortering af husholdningsaffald er et centralt virkemiddel i Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi. Her fremgår det bl.a. ”Partierne er på den baggrund enige om, at der skal ske store forandringer i affaldssektoren, og at affald, der kan genanvendes, ikke længere skal gå op i røg med CO₂-udledninger til følge. I stedet skal ressourcerne bruges igen og igen til nye bæredygtige materialer og produkter. Omstillingen til en mere cirkulær økonomi kræver et paradigmeskifte i affaldssektoren. Der er behov for en mere strømlinet affaldssortering, samt at ændre rammevilkårene så de understøtter mindre affald og mere genanvendelse.” Det er afgørende både for genanvendelsen og CO₂-effekten, at der sker en national strømlining. Dog skal der også sikres fleksibilitet til kommunerne. Aftalen tillader derfor, at eksisterende aftaler om henteordninger kan udløbe dvs. at kommunerne ikke skal ændre i igangværende husstands-nære indsamlingsordninger af de 10 affaldstyper før de indgåede aftaler om indsamling af husholdningsaffald ophører. Kombineret indsamling af metal, glas og hård plastik (MGP) skal dog udfases senest 1. januar 2025. Miljøstyrelsen vurderer, at flere af kommunerne allerede har mulighed for at køre eksisterende ordninger færdige, samtidig med at de kan udarbejde deludbud for nye fraktioner, så de kan etablere henteordninger for alle 10 fraktioner. Ud fra høringssvarene noteres det, at der dog også vil være kommuner, som skal gennemføre udbud for de fraktioner, som de mangler, hvor det vil

være vanskeligt at udarbejde nye affaldsregulativer, gennemføre udbud og skaffe nyt materiel i form af spande og biler inden fristen 1. juli 2021.

For at afhjælpe denne udfordring vil der for det første blive foretaget mindre justeringer og præciseringer i vejledningerne fra Miljøstyrelsen, i forhold til at tydeliggøre det lokale råderum for indretning af henteordninger i forhold til forskellige boligtyper, herunder i landområder, tætte bykerner og i sommerhusområder.

For det andet vurderes det nødvendigt at udvide fleksibiliteten for kommunerne, så der indarbejdes en dispensationsadgang i affaldsbekendtgørelsen (ny § 28). Dispensationsadgangen skal give Miljøstyrelsen hjemmel til, under særlige omstændigheder og i begrænset omfang, at kunne dispensere fra implementeringsfristen for henteordninger for de 10 affaldsfraktioner. Særlige omstændigheder kan fx være, at eksisterende udbud ikke kan opsiges uden væsentlige merudgifter, at der ikke kan findes leverandører, der kan levere det nødvendige materiel inden fristen eller at det vil være forbundet med væsentlige udgifter, at indgå korte kontrakter. Dispensationerne vil være individuelt fastsatte og senest løbe til udgangen af 2022. En forudsætning for en dispensation er, at kommunen etablerer en anden særskilt indsamlingsordning, indtil henteordningen etableres, fx ved at fraktionerne indsamles på genbrugspladserne, så borgere har mulighed for at aflevere deres affald der. Det gælder dog ikke for madaffald, da der ikke har været krav om at indsamle den fraktion før. Kommunen vil således først være forpligtet til at indsamle madaffald fra den dag deres dispensation udløber.

Dispensationsadgangen komplimenteres af en vejledende udtalelse fra Miljøstyrelsen, hvori det specificeres i hvilke tilfælde, at dispensation kan gives. Den vejledende udtalelse vil være udarbejdet d. 1. december 2020 fra Miljøstyrelsen.

Plastic Change, Rådet for Grøn Omstilling, WWF og Danmarks Naturfredningsforening undrer sig over, at fristen for mærkning med piktogrammer på beholdere til affald fra husholdninger i § 81 ikke træder i kraft samtidig med udsorteringen i de 10 fraktioner.

Miljøministeriets svar:

De kommuner, der allerede lever op til kravet om en henteordning for en eller flere af de 10 fraktioner skal have tid til at mærke beholderne med piktogrammer. Samtidig skal de kommuner, der inden bekendtgørelsens ikrafttræden har indgået en aftale med en virksomhed om indsamlingen af affaldet i form af en henteordning, ikke tvinges til at ændre i kontrakten før den udløber. Derfor er fristen for mærkning med piktogrammer udskudt i forhold til kravet om henteordninger. Kommunerne må selvfølgelig gerne sætte piktogrammer på beholderne før fristen. De kommuner, der skal til at indgå aftaler med virksomheder i perioden 1. januar – 1. juli 2021 skal indarbejde mærkning med piktogrammer i deres kontrakter. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.**

Plastic Change, Rådet for Grøn Omstilling, WWF, Danmarks Naturfredningsforening, Aalborg Kommune, Vejle Kommune, Københavns Kommune og DAF undrer sig over, at virksomheder får længere frist end kommunerne til at sortere deres husholdningslignende affald efter de samme sorteringskriterier som husholdninger og til at mærke beholdere til indsamling af husholdningslignende affald.

Miljøministeriets svar:

*I lyset af Covid-19 og restriktionerne for erhvervslivet blev det i forhandlingerne om Klimaplan for en grøn affaldssektor besluttet, at initiativet om strømliningen af det husholdningslignende erhvervsaffald først skal træde i kraft 31. december 2022, jf. § 61, stk. 2. **Bemærkningerne giver ikke anledning til ændringer.***